CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

"He that observeth the wind shall not sow; and he that regardeth the clouds shall not reap." Eccl. 11 : 4

OCTOBER 9th 1959 - No. 417 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail,
Post office Department, Ottawa,
Ontario.

DE DEMOCRATIE OP EEN DWAALSPOOR

door Dave Valstar

Tijdens het bezoek van Khrushchev aan de Verenigde Staten werd de vrije wereld opnieuw voor de vraag geplaatst op welke grondslagen de democratische staatsvorm gebouwd is. Niet in het minst omdat de toespraken van de Russische dictator, ondanks de verzekering van vredelievende bedoelingen, vele malen een bedekte of openlijke uitdaging inhielden.

Men kon uiteraard niet verwachten dat tijdens de vraaggesprekken met Khrushchev uitvoerig op de geestelijke achtergronden van het conflict tussen Oost en West zou worden ingegaan. Daarvoor droegen de discussies een te algemeen karakter en waren zij te emotioneel geladen. Maar de zakenlieden en vakverenigingsleiders hadden hiernaar toch wel in enkele welgekozen woorden kunnen verwijzen.

Men heeft het Khrushchev echter gemakkelijk gemaakt door de uitwisseling van gedachten binnen de veilige perken van de in Noord-Amerika zo geliefde zakelijkheid te houden. Daardoor verkreeg de belangrijke gast van de Sovjet-Unie vrij spel en behield hij bijna altijd het intiatief.

Naar het schijnt was zelfs Khrushchev met deze gang van zaken niet geheel tevreden. Daarom meende hij te moeten verklaren dat het communisme in de praktijk dicht bij de leer van de Christus staat. Over deze uitlating kunnen wij ons natuurlijk erg boos maken. En het is ook vreselijk wanneer een godloochenaar zo de spot met het heilige durft te drijven.

Maar het is nog erger, dat onze maatschappij hierop geen passend antwoord kan geven door te wijzen op de kracht van een natie die haar heil zoekt in het navolgen van Gods geboden.

In de Verenigde Staten hoopt men dat Khrushchev onder de indruk is gekomen van de materiële kracht van het Westen en daardoor een toontje lager zal gaan zingen. Doch men houdt er blijkbaar geen rekening mee, dat de Russische machthebber als een bekwaam diplomaat ook aandacht heeft geschonken aan onze geestelijke krachten.

Khrushchev is niet alleen een handig zakenman zoals het zakelijke Amerika hem gaarne ziet. Hij is ook de woordvoerder van een religie, van het geloof in de door mensenhand gewrochte heilstaat.

VAN HET POLITIEKE ERF

Daarom is het wellicht verstandig niet al te lang te verwijlen bij de uitspraken van Khrushchev. Het komt ons veel belangrijker voor wat meer aandacht aan eigen huishouden te schenken.

Reeds enige tijd geleden hebben wij aangeduid dat er op dit Continent krachten aan het werk zijn, die vrijwel ongemerkt heenstuwen naar een wijziging in de sociale structuur. Het is op dit moment moeilijk te zeggen waartoe dit zal leiden. Doch er zijn tekenen die erop wijzen dat de moderne Westerse mens moe is van een vrijheid die langzamerhand de vorm van bandeloosheid heeft aangenomen.

Nog steeds zijn er velen die vast geloven in de kracht van het humanistisch vrijheidsideaal. Er zijn echter ook mensen die de Noord-Amerikaanse maatschappij op weg zien naar de staatssouvereiniteit.

In deze beschouwing schuilt ongetwijfeld een element van waarheid. Men zoekt immers bij het steeds scherper wordende conflict tussen de belangengroepen naar de vastheid van een onbetwistbare autoriteit.

Men staat natuurlijk volkomen vrij deze gedachte naast zich neer te leggen en te wachten op een duidelijker bewijs van een bepaalde ontwikkelingsgang.

Het is evenwel opmerkelijk dat het tijdschrift "MacLean's Magazine" bij een onderzoek naar de gedachtengang onder de Canadese jeugd tot conclusies is gekomen die het bovenstaande gedeeltelijk bevestigen.

Het is namelijk gebleken dat een alarmerend groot aantal jonge mensen heel weinig belangstelling aan de dag legt voor de grondvrijheden waarop het democratische staatsbestel is gefundeerd. Niet minder dan de helft van de bij het onderzoek betrokken jongeren was zelfs van mening dat de regering een spreekverbod zal moeten opleggen wanneer z.g. gevaarlijke opvattingen worden verkondigd. Daarnaast waren er velen die de vrijheid van pers beperkt zouden willen zien.

Opvallend is volgens het rapport van "MacLean's" het verlangen onder de jeugd om zich aan te sluiten bij de meerderheid. Men is bevreesd zich anders te gedragen dan de massa, omdat men dan alleen komt te staan.

De jeugd blijkt voorts niet alleen weinig vertrouwen in eigen oordeel te hebben, maar staat ook wantrouwend tegenover de leiding van de heren politici die, naar werd verklaard, het te druk met zichzelf hebben om zich zorgen te maken over de wereldproblemen.

* * *

Het is niet zo moeilijk om in deze uitlatingen een weerspiegeling te vinden van het algemeen gevoelen in de Noord-Amerikaanse maatschappij. Professor Maurice Chagnon, docent in de psychologie aan de universiteit in Ottawa, merkt in dit verband op, dat aan de hedendaagse jeugd zoveel tegenstrijdige waarden worden aangeboden, dat zij niet meer in staat is een eigen mening te vormen.

Daarom geven vele jongeren er de voorkeur aan zich te verschuilen achter de onpersoonlijke massa en de leiding over te laten aan een geen betoog dat zulk een houding krachtige autoriteit. Het behoeft in de toekomst de weg kan banen voor staatsalmacht.

Indien wij enige waarde mogen hechten aan dit rapport blijkt dus duidelijk, dat de jeugd zich van de crisis van het gezag in de Noord-Amerikaanse maatschappij bewust is. Op zichzelf genomen is dit een verblijdend teken. Maar wanneer deze gewaarwording niet gepaard gaat met een toenemend inzicht in de Schriftuurlijke betekenis van het gezag, zal de opkomende generatie onherroepelijk wegglijden in een critiekloze aanvaarding van elke vorm van autoriteit en zelfs geen bezwaar maken tegen een totalitaire macht.

Wie hiervoor oog heeft begrijpt ook waarom wij aan onze jonge mensen politiek onderricht in het licht van Gods Woord moeten geven. Onze kinderen zullen Canada alleen tot zegen kunnen zijn indien zij hebben geleerd zowel volk als overheid onder het hoog gezag des Heeren te onderwerpen.

Alleen dan zullen zij enerzijds zich ootmoedig buigen onder het door God over ons gestelde overheidsgezag en anderzijds pal staan voor ed rechten van het volk. Want de verhouding tussen overheid en volk ligt alleen verankerd in Gods ordinantiën.

Zaterdag 3 October j.l. werd in Hamilton de tweede "All Ontario School Rally" gehouden. Onze foto toont een deel van de bezoekers, zoals deze vóór de vergadering werden ontvangen aan de koffietafel.

Thanksgiving Day

Als je er goed bij nadenkt, is er eigenlijk wat vreemds in dat vaststellen van een nationale dankdag. Wat doen we er eigenlijk mee? We waarderen dat de regering een datum vaststelt, waarop het gehele volk dankbaar zal zijn. We vinden het sympathiek als een grote department store een hele pagina advertentie plaatst in ons dagblad alleen om te zeggen "Count your blessings" zonder enige verdere reclame. En verder? Natuurlijk we hebben kerkdienst, en daar gaan we — op sommige uitzonderingen na — allen heen. Of onze dankdagviering zich zal onderscheiden van niet-kerkse mensen, zal voornamelijk afhangen van de preek. Ligt de domine ons niet zo goed of slaat de preek niet erg in, dan hebben we er misschien wel moeite mee om werkelijk dankbaar te zijn. Dan gaat het er op lijken dat wij dankbaar gestemd moeten wezen op commando. De regering schrijft het immers voor en de kerk stemt er mee in.

Als we in een dergelijke stemming zijn, dan kunnen we wellicht beter het gehele geval vergeten. Dan kan het toch moeilijk veel waarde hebben. Per slot van rekening is er een groot verschil tussen zeggen dat je dankbaar bent en dankbaar z i j n.

Het kan ook nog anders. Als we een ogenblik er bij stil staan wat wij allemaal gekregen hebben of niet hebben behoeven te missen, dan kunnen we inderdaad dankbaar worden. Het is wel een hete zomer geweest, maar er is tenslotte toch nog een oogst. We hebben wel aardig wat onkosten gehad, maar we zijn er tenslotte toch gekomen. Er komt misschien wel veel werkloosheid deze winter, maar op het moment zijn we toch nog aan de gang. Zou een mens dan niet dankbaar zijn? Zeker. Maar waar zijn we dan eigenlijk dankbaar voor? Met andere woorden, wie en wat staat er dan in feite in het middelpunt? Waaromheen cirkelt zich onze dankbaarheid? Om onszelf misschien?

Wat we hiermee zeggen willen, wordt wellicht spoedig misverstaan. Natuurlijk, als God ons werk geeft en gezondheid, zijn dat dingen waar we dankbaar voor mogen en moeten zijn, in het bijzonder als wij erkennen, dat deze dingen gaven van Hem zijn. Maar het gevaar ligt altijd op de loer, dat God de tweede plaats in ons leven krijgt. Wij kunnen dankbaar zijn met Gods gaven, omdat die gaven onze richting uitgekomen zijn. Moeten we ons niet afvragen waarom wij gezegend zijn? Zeker niet opdat wij vergenoegd en knus die zegeningen zouden koesteren. God geeft ons nimmer de dingen zonder een bedoeling.

Wat is dan die bedoeling? Is het iets anders dan dat God weer helemaal vooraan in mijn leven komen wil, en weer het centrum van alles wil zijn? Dat is toch de bedoeling van de grootste gave van God geweest, de gave van Zijn Zoon, dat alles weer om Hem zou gaan en voor Hem zou zijn? Daar hunkert de Here naar. Vergeef me, dat ik dit zo zeg, maar daarin gaat de Schrift ons voor. Lees die prachtige hoofdstukken Jeremia 2 en 3 er maar op na.

Is er groter dankbaarheid denkbaar, dan dat wij vragen of God weer de Eerste in ons leven zijn wil, of alles wat Hij geeft en gegeven heeft daaraan dienstbaar mag zijn? Holiday of geen holiday, turkey of geen turkey, maar als dat levend in ons is, dan hebben wij de rijkste "thanksgiving day" van alle mensen.

D. F.

Thanksgiving

Walter E. Isenhour

For clouds that send their drops of rain
And give the little seeds their birth;
For fields that yield their crops of grain,
And skies that shine above the earth;
For mountains, valleys, plains and hills
That make the landscape grand to see;
For oceans, rivers, streams and rills,
O God, in thanks we look to Thee.

For our great privilege to live
Where schools and churches dot the land,
Where men their best to others give
In time and service that is grand;
Where Christians love and pray and sing
And add dear brothers to their rolls;
Where men to right and freedom cling,
O God, in thanks we lift our souls.

For Thy good Word and saving grace,
And for our glorious flag unfurled;
And for the right to fill our place
In this great nation of the world;
For Christ who came from heaven's throne
And died upon the cruel tree,
That He might crown us as His own,
O God, we thank and worship Thee.

HET RASSENPROBLEEM

Naar aanleiding van klachten, die van enkele lezers waren ingekomen bij de redactie van 'Die Kerkbode', het officiële orgaan van de Nederduits Gereformeerde Kerk in Zuid-Afrika over 't feit dat in dit blad enkele foto's van niet-blanken waren gepubliceerd, schrijft de redactie van 'Die Kerkbode':

"Onze kerk telt haar leden onder kleurlingen, Bantoes en Aziaten. Ofschoon zij op een andere wijze bij de kerk zijn aangesloten, zijn zij met ons leden van dezelfde kerk. Het is voor ons geen probleem, maar een grote vreugde, dat ons geloof wordt beleden en hoog gehouden door zo vele niet-blanke leden. Het is inderdaad bijna het beste nieuws over onze kerk in de wereld, dat zij haar leden evenzeer telt onder de andere groepen der bevolking.

Onze kerk is soms de Boerenkerk genoemd; en ofschoon wij niet zozeer op deze naam zijn gesteld als soms bij anderen het geval is, zouden wij er vrede mee kunnen hebben als naar onze kerk dan maar evenzo wordt verwezen als de Bantoe-kerk, of de kleurlingen-kerk om dezelfde kerk aan te wijzen! Dit behoort niemand te verwonderen. Als men in aanmerking neemt dat de grote meerderheid van de bevolking van ons land niet-blank is, moet men er rekening mee houden dat de dag kan komen dat de meerderheid van de leden van onze kerk kleurlingen zullen zijn. Dat zal een gelukkige dag zijn en zal het zendingswerk bekronen, waarvoor wij nu zulke belangrijke offers brengen.

Als ons officiële orgaan het veelkleurige patroon van onze kerk laat zien door foto's van onze Bantoe-leden te publiceren, dan weerspiegelt dat alleen maar het ware karakter van onze kerk. Dit is een voorrecht en een vreugde, die niemand ons mag ontnemen. Iedere foto van een Bantoe in ons blad brengt de boodschap van de grote geestelijke overwinning, die wij door Gods genade in dit land hebben behaald."

PREDIKANTENTEKORT

In 'The Banner' wijdt Harold Dekker een artikel aan het drastische tekort aan predikanten in Amerika. Volgens betrouwbare schattingen zijn er in Amerika 15.000 Protestantse gemeenten zonder dominee, terwijl er bovendien minstens 10.000 predikanten nodig zijn voor onderwijs-inrichtingen, leger-, vloot- en luchtmacht, ziekenhuizen enz. Het ziet er niet naar uit dat hierin voorlopig verbetering zal komen. Er zijn niet voldoende predikanten in opleiding. Zo werden er in 1956 door de verschillende theologische scholen slechts 6500 candidaten afgeleverd, terwijl er in dat jaar reeds 7000 nodig waren alléén om de opengevallen plaatsen te vervullen.

De toestand in de Christian Reformed Church is iets beter. Het laatste jaarboek vermeldt 105 vacante gemeenten op een totaal van 529. Maar daar zijn een aantal gemeenten bij die te klein zijn om een predikant te beroepen. Vooral in verband met de vrij sterke groei van de Christian Reformed Church in Canada is er voorlopig weinig kans op verbetering. Daarnaast wijst Ds. Dekker op de mogelijkheden, die er nog zijn bij de strijdkrachten en op de zendingsvelden en die door een tekort aan beschikbare krachten niet kunnen worden benut.

FOR THE FARMERS

NOVA SCOTIA

4.

Belangstellende boeren zullen zich misschien afvragen of er enige leiding kan worden gegeven bij het bezichtigen en selecteren van boerderijen.

De Settlement Division van het Departement van Citizenship and Immigration en de N. S. Land Settlement Board zijn altijd bereid belangstellenden zo veel als mogelijk is bij te staan.

Bij aankomst in de provincie wordt een lijst van te koop zijnde boerderijen ter hand gesteld, waaruit een keuze kan worden gemaakt.

Daarna wordt een tocht georganiseerd om de belangstellenden een inzicht te geven van de mogelijkheden op landbouwkundig gebied in Nova Scotia, terwijl ook bedrijven worden bezichtigd, waarin de groep meent belangstelling te hebben.

Tevens worden enkele reeds gevestigde Nederlandse settlers bezocht om op deze manier de groep in de gelegenheid te stellen alle inlichtingen te verkrijgen, welke voor hun van belang kunnen zijn.

Vertegenwoordigers van beide departementen hebben ervaring in de landbouw en zijn ten alle tijde bereid settlers alle gewenste inlichtingen te verschaffen.

Zo mogelijk worden de settlers op gezette tijden bezocht en assistentie wordt verleend bij de aankoop van vee, het bepalen van de juiste rassenvarieteiten en meststoffen en het verschaffen van inlichtingen omtrent het verkrijgen van subsidie voor landaanwinning, drainage enz., kortom er wordt naar gestreefd de settler zoveel mogelijk behulpzaam te zijn, totdat hij volledig gevestigd is.

Schoolnieuws

Zou er nu eindelijk in Woodstock christelijk onderwijs komen? zo hoorde men stemmen opgaan in Januari van dit jaar, toen een algemene vergadering was uitgeschreven door het schoolbestuur.

De tijd was kort, nog slechts acht maanden en dan zou het nieuwe schooljaar al weer aanvangen.

Ja het bestuur kwam weer met bouwplannen, maar hoe zou dat aflopen?

Het schriftwoord: "Zeg den kinderen Israels dat ze voort trekken." hoorden we uit de mond van de voorzitter. Zou Woodstock nu inderdaad voort trekken?

Ja Woodstock trok voort en het ene voorstel na het andere werd aangenomen!

Er moest veel werk verzet worden en het bestuur had het niet gemakkelijk. Maar ook de werkers, de bouwers hadden het druk.

Maar 8 Sept. l.l., werd in alle stilte de school geopend.

Er is nu dus christelijk onderwijs, en dat vraagt offers; offers van de ouders in de eerste plaats. Zij toch waren het die bij de doop, voor Gods aangezicht beloofden hun kinderen te onderwijzen en te doen onderwijzen in de voorzeide leer.

Ook vraagt die offers van de andere gemeenteleden, want het: "Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus", staat ook voor hun geschreven.

B. Z.

HANEY-PITT MEADOWS, B.C. — On September 18 a P.T.A. meeting was held with the purpose to introduce our new teachers Mr. V. Postman, the principal, and Miss T. VandenTop, who both came from Alberta. Words of appreciation were spoken by the chairman of the PTA, Mr. G. Elzinga and the president of the schoolboard, Mr. A. Wisselink.

Our school started this year with 58 students. We lost several students who went to public high schools and we feel that it is high time that we in the Frazer Valley area should have a Christian Highschool.

Recently a drive was held to raise funds for the purchase of a 2½ acre plot, on which in the future a new school will be build. Our treasurer received a cheque of over $200 from the old courtry, through the activity of our former pastor, for which we are very grateful.

This fall we chose two new members on the schoolboard and also two on the PTA committee. Transportation is completely taken care of by the members with private cars, which so far works fine.

J. C.

WYOMING, Ont. — The Canadian Christian School in Wyoming, Ontario, started its second schoolyear with two teachers and 57 students. The society pays two drivers, who own the busses, for mileage. It works fine. We are thankful to our God that we can send our children to a school where the teaching is based on the Bible.

ANNOUNCEMENT

Hereby the Executive Committee regretfully informs the members of the Calvinist-Contact Publishing Asssociation that Mr. Ad. Otten declared that he had come to convictions which differ from the Calvinistic viewpoint, as reflected in the editorial contents of Calvinist-Contact. Mr. Otten therefore has requested to be discharged from his editorial responsibility of our paper. The Executive Committee has accepted this resignation.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

All Ontario Christian School Rally

Degenen die Zaterdag 3 October j.l. naar Hamilton waren gekomen, hebben een prachtige dag gehad. Tegen half elf kwamen de bezoekers van alle kanten aan bij de First Christian Reformed Church, om de tweede All Ontario Schoolday te houden. Een jaar geleden hadden de besturen van de Ontario Alliance of Christian Schools, de Hamilton District Christian High School en de Association for Reformed Scientific Studies voor het eerst zulk een schooldag georganiseerd. De "Second Church" in Weston was toen nagenoeg geheel gevuld. Daarmee vergeleken was de opkomst nu niet erg groot. Daar is alleen maar dit van te zeggen: diegenen, die niet geweest zijn hebben wat gemist en doen er goed aan te trachten, dat ze volgend jaar wel present zijn.

Al gauw wist Rev. C. Witt, die voor deze gelegenheid helemaal van Flint, Mich. gekomen was metterdaad " de juiste toon" te treffen. Behalve predikant bleek Rev. Witt opnieuw ook een uitstekende "songleader" te zijn, niet alleen voor de aanvang, maar ook verscheidene malen gedurende de vergadering.

De morgenvergadering stond onder leiding van Rev. F. Guillaume van Toronto (Annette St. Chr. Ref. Church). Rev. J. Ehlers van Mount Hamilton, die dit deel zou presideren kon niet ter vergadering zijn wegens ziekte van mevr. Ehlers.

Rev. Guillaume wees er in zijn openingswoord op dat wij de stellige belofte van God hebben, zoals die bleek uit de voorgelezen eerste negen verzen van Jozua 1. Ook tegen ons zegt de Here: "Zijt sterk en hebt goede moed." Het hangt er maar van af of wij bij Gods geboden willen blijven, want vlak na de belofte zegt de Here tot Jozua (en tot ons): "Alleen wees sterk en heb zeer goeden moed, dat gij waarneemt te doen naar de ganse wet." Het was een kort maar bezielend openingswoord.

De spreker in de morgenvergadering was Dr. L. Praamsma van de First Chr. Ref. Church te Toronto. Zijn onderwerp was "Tot strijd geroepen" en was gebaseerd op Zacharia 9:9-13.

In de inleiding tot zijn rede wees spr. erop dat Zacharia wel de Johannes de Doper van het Oude Testament is genoemd. Hoewel de komst van Christus eerst 500 jaar later plaats had, was deze profeet al vol van blijdschap over deze komst. (Deze uiting van blijdschap heeft o.m. Händel geinspireerd bij het componeren van zijn "Messias") Maar tegelijkertijd voorzegt de profeet strijd. De komst van Gods Zoon is de bron van blijdschap doch tevens de oproep tot strijd. Daar wil men niet aan, daar wil men vooral hier niet aan. De vrijmetselarij heeft niet zonder reden zoveel aanhang in dit werelddeel. Het is religieus en staat vrede en broederschap voor, maar zonder Jezus. De public school is een andere uiting. Daar moet ieder kind naar toe kunnen gaan en daarom kan de strijd, de tegenstelling die Jezus gebracht heeft, op die school niet worden toegelaten. Maar God zegt in Zacharia dat wij tot strijd geroepen worden en wel:

1. ter wille van Gods Verbond.
2. in heilige eendracht.
3. tegen de cultuur van de wereld.
4. met het zwaard van Gods Woord.

Het verbond van God woog de Joden zwaar. Er waren Joden die geëmigreerd waren, b.v. naar Perzië of naar Egypte of naar andere landen. Maar een jood veranderde niet van nationaliteit. Hij bleef jood, en dat kwam door het verbond. Dat verbond maakte altijd scheiding en behoort het ook nu te doen. In onze scholen hebben wij de smaad van deze scheiding te dragen aldus spr.

Aan de andere kant profeteerde Zacharia ook van eenheid onder de heerschappij van Christus. Juda en Efraim worden vergeleken met pijl en boog. De een kan zonder de ander niet effectief zijn. In deze zin aldus Dr. Praamsma, moeten wij de school niet begrenzen tot onze eigen kerkmensen alleen. Wij moeten streven naar samenwerking met Nederlanders in andere kerken, maar niet minder met Canadezen, die onze opvattingen delen.

Zacharia voorzei dat de kinderen van Zion zullen worden opgeroepen tot de strijd tegen de kinderen van Griekenland. Hoewel Griekenland toen nog geen vooraanstaande plaats innam zag Zacharia toch reeds dat dit land een wereldomvattende en wereldbeheersende cultuur zou brengen. Doch een heidense (Hellenistische) cultuur. Een cultuur van grote verdraagzaamheid overigens. Men wilde niemand bezeren en men had zelfs een altaar voor de onbekende God. Maar de waarachtige God werd niet erkend noch gekend. Aan zulk een beschouwing is onze tijd niet vreemd. Daar is de roep voor de oecumenische kerk. We worden opgeroepen om vooral geen scheiding te prediken. Maar een man als Stefanus wist van deze scheiding niet. Luther, Calvijn en de pioniers in de schoolstrijd hebben in de naam des Heren aan deze scheiding vastgehouden, aldus spr.

Tenslotte liet Dr. Praamsma echter duidelijk uitkomen, dat deze strijd alleen maar kan en mag gestreden worden met het Woord van God als *enige* wapen. Vandaar dat dat Woord centraal moet zijn in het onderwijs. Niet alleen het bijbels onderwijs, maar heel het leerplan moet van dat Woord doortrokken zijn.

De middagvergadering, die onder leiding stond van Rev. H. A. Venema van de Second Chr. Ref. Church te Toronto, was meer speciaal aan het hoger onderwijs gewijd.

Spreker was Prof. Henry Van Til, van Calvin College te Grand Rapids, Mich., die tot onderwerp had: "The relation of Culture to Religion in Higher Education." Deze rede was in het Engels.

Ter inleiding (en bemoediging) wees spreker er eerst op dat de ontwikkeling van het christelijk onderwijs in Ontario zeer veel overeenkomst vertoont met de toestand in Highland, Indiana, nu 50 jaar geleden. De moeilijkheden die onze mensen nu hier ontmoeten zijn vrijwel identiek aan die in de States in het verleden.

Komend tot zijn onderwerp ging spreker na:

1. de aard der religie.
2. de definitie van cultuur.
3. de verhouding van religie en cultuur met betrekking tot hoger onderwijs.

Duidelijk zette Prof. van Til uiteen hoe religie in feite het totale leven omspant. Bij de schepping is de religie niet toegevoegd aan het menselijk bestaan, doch zijn gehele bestaan was religieus en zijn mandaat heeft de mens ook begrepen als te zijn een dienen van God.

Dat houdt in dat de cultuur niet op zichzelf staat als wij tenminste goed verstaan wat cultuur wezenlijk is. Het is niet alleen een kwestie van goede manieren of van schone kunst. Cultuur is veel meer. Het hoort bij de mens, het is hem aangeboren. En juist daarom raakt ook de cultuur het gehele leven.

Het gevaar bestaat nu dat wij de cultuur gaan zien als een tegenstelling tot de verdorvenheid. Maar dat is niet waar. Door de zonde is de cultuur zelf verdorven.

Bovendien moeten wij, aldus spr., niet menen dat cultuur alleen voorkomt bij beschaafde mensen. Omdat het de mens aangeboren is, vinden wij cultuur bij ieder volk; alleen het is bij de beschaafde volken meer ontwikkeld.

Teneinde de mens in staat te stellen zijn mandaat te vervullen, heeft God zelf als de Schepper de juiste verhouding tussen religie en cultuur gesteld. Daardoor kan de mens de schepping aan God opdragen. Dat was de opdracht, de mens moest die schepping tot ontplooing brengen, hij moest haar vrucht doen dragen. Vandaar dat Adams eerste cultuur was "the Agri-Culture". Dat hield niet alleen de landbouw in, het was in feite het onderwerpen van de gehele aarde.

Later is dezelfde opdracht aan Noach herhaald en daar hebben wij nu nog mee te doen.

Als wij dit zien — aldus Prof. van Til — dan is de sprong naar "education" niet zo groot. Opvoeding toch is groot brengen en ontwikkelen of veredelen (cultivate) van de jeugd. Dat is een deel van de cultuur. Ook daarin geldt het dat de rijkdommen van Gods schepping naar voren en tot ontwikkeling zullen worden gebracht. Dit kan alleen een mens. Dieren kunnen dit niet. We mogen versteld staan over wat dieren soms tot stand brengen zoals bijvoorbeeld de bevers in het bouwen van een dam. Maar hoe schrander een dier ook mag zijn, het is altijd onderhevig aan de wetten van biologie.

Alleen de mens daarentegen is een cultureel schepsel. Het was een opdracht zowel als een vertrouwen dat God de mens schonk. Vandaar dat het zo God-onterend is om in de mens een ontwikkeld dier te zien. Dat strijdt volkomen met de vrijheid die God de mens gaf boven het dier, in die zin dat de mens zelf handelen kan en het dier slechts de wet van het instinct volgt, aldus spr.

Mooi was de wijze waarop Prof. van Til liet zien hoe de mens van nature een omgeving schept in zijn cultuurarbeid. Een goed voorbeeld is het dempen van de Zuiderzee, een prachtig stuk *cultuur*-arbeid in het winnen van *cultuur*grond.

Vervolgens ging spreker de verhouding van religie en cultuur na. Cultuur moeten wij zien als iets tijdelijks. Niet zodra komt de religie in de cultuur of de cultuur wordt een zaak van het hart. Het hart is behalve een bron van kwaad, ook iets dat bewaard en beschermd moet worden.

Nu is de religie niet de verzwelger, maar het fundament van de cultuur, aldus spr.

God handhaaft het mandaat dat Hij de mens gaf, maar de mens heeft de juiste zin van het leven verloren. Christus echter heeft niet alleen de religie gered en hersteld, maar eveneens de cultuur. Nu is het doel van de opvoeding om het volk tot ontwikkeling te brengen en vruchtbaar te maken. Daarbij moeten we dan goed vasthouden dat opvoeding een onderdeel is van de cultuur. De afvallige mens meent dat hij een neutraal verstand heeft, zodat hij de wereld kan oordelen zonder God. Maar de gelovige zegt voor alle dingen, ook als basis van zijn cultuuropdracht: Ik geloof in *God!* Wij mogen de religie niet begrenzen tot het behoud van de ziel. Al moet worden toegegeven dat de volledige harmonie tussen religie en cultuur in het hiernamaals komt, dat zegt niet dat wij er daarom *nu* niet voor moeten strijden.

Zien wij dit, aldus Prof. van Til, dan springt de noodzakelijkheid van een christelijk universiteit duidelijk in het oog. Wij hebben een universiteit nodig om mensen op te leiden voor christelijke instructie, met de nadruk op christelijke. We hebben hier te doen met een alternatief: of we loochenen God, of we erkennen God als God. Daarom kan christelijk onderwijs nimmer neutraal zijn. Er zijn in christelijk onderwijs vier punten die wij in het oog dienen te houden: 1. Elk feit was door God bepaald. 2 Elk feit was in God's scheppingsplan. 3. Elk feit was door God geleid. 4. Elk feit staat in relatie tot God.

Cultus (gebed) en cultuur (werk) dienen in ons leven samen te gaan. Nehemia strekt ons hierin tot een lichtend voorbeeld. Hij was aan het bouwen voor God. De mensen trachtten hem het uit zijn hoofd te praten, maar hij bouwde door. Spr. wekte de vergadering op te blijven door bouwen want het gaat om de toekomst, het gaat voor God.

In zijn slotwoord merkte Rev. Venema nog op dat in de lijn van Prof. van Til's betoog de Hamilton High School grotere steun mag verwachten.

Mr. Peter Spoelstra boeide de vergadering met prachtige orgelvoordrachten n.l. "Sleepers Wake, a voice is calling" van J. S. Bach en de Zesde Sonate van Mendelssohn, terwijl Mr. Marten Slager veel dank oogstte met zijn trombone recital.

De vergadering bracht Rev. Al. J. VanderPol van Drayton een speciaal applaus voor het vele voorbereidende werk.

D. F.

Academische taal

Op deze pagina vinden onze lezers een verslag van de tweede "All Ontario School Rally". Bij het lezen daarvan zal het dadelijk opvallen, dat de beide redevoeringen niet direct tot de lichte kost gerekend kunnen worden. Toen dan de voorzitter van de middagvergadering, Rev. H. A. Venema, de spreker Prof. Van Til dank bracht, zei hij o.m. dat de vergadering had genoten van zijn rede, die op een academisch peil stond.

Verleden jaar was Prof. H. Dooyeweerd de hoofdspreker in de middagvergadering, en ook toen kon men verscheidene stemmen horen, die er over spraken, dat het gebodene "zwaar" was geweest.

Wij kunnen niet beoordelen of er verband bestaat tussen deze zware kost en de geringere opkomst op de tweede rally. Maar het komt ons voor dat de organisatoren er wel aan zullen doen, de te behandelen stof niet te academisch te maken. Het is het verlangen van alle betrokkenen, om deze rallies een jaarlijks terugkerende samenkomst te maken, waar iedereen bezieling zal ontvangen. Ons inziens dienen de redevoeringen daarop afgestemd te zijn.

Wij gevoelen geen behoefte critiek uit te oefenen op hetgeen is gebracht. De uitvoerigheid van ons verslag moge voldoende bewijs zijn, dat wij de waarde van de vergadering en van de redevoeringen hoog schatten. Met de organisatoren zouden ook wij gaarne zien, dat deze rallies een jaarlijkse manifestatie werden van ijver en enthousiasme. Het moet een feest worden om naar zo'n rally te gaan.

Maar deze rallies moeten geen academie worden. In de academie kan men het beste de academische taal spreken. In een rally voor iedereen moet een taal gesproken worden die iedereen kan verstaan.

D. F.

Vraagstukken rondom gemeentelijke politiek

Dr. W. D. Young professor in political science aan de universiteit van Manitoba, is van mening dat de bevolking slechts weinig respect en belangstelling heeft voor de gemeentelijke overheid. Dit acht hij terecht een merkwaardig verschijnsel. Niet in het minst omdat geen enkele andere vorm van regering zo diep op het dagelijks leven ingrijpt.

Het gemeentebestuur is immers niet alleen verantwoordelijk voor het onderhoud der wegen, doch controleert ook direct of indirect de volksgezondheid en het onderwijs, om slechts enkele zaken te noemen. Daarom zou men mogen verwachten dat ook in Canada aan het plaatselijke politieke beleid grote aandacht wordt geschonken.

Dr. Young wijst er in dit verband evenwel op dat aan de kiezers geen enkele mogelijkheid is gegeven invloed uit te oefenen op de keuze der bestuurders. Daarom pleit hij voor de vorming van politieke organisaties op gemeentelijk vlak, opdat de gestelde candidaten ook werkelijk vertegenwoordigers van de bevolking zullen zijn en tevens een politieke overtuiging kunnen uitdragen.

Aan deze zienswijze ligt dus de overweging ten grondslag dat in de huidige samenstelling van de gemeentebesturen geen weerspiegeling van de verschillende meningen der kiezers wordt aangetroffen.

In deze gedachtengang schuilt veel waarmede wij kunnen instemmen Men ontkomt immers niet aan de indruk, dat een candidaat voor alderman de verkiezings-campagne als een persoonlijke strijd beschouwt, waarbij alleen zijn populariteit in het geding is. Het is vrijwel onmogelijk uit te vinden welke overtuiging de man is toegedaan en op welke wijze hij het algemene belang denkt te kunnen dienen.

Het is ook moeilijk na te gaan of de gekozen alderman later van zijn positie misbruik zal maken door zich als een werktuig van bepaalde "pressure-groups" te laten gebruiken. Het zal hem immers zonder de leiddraad van een politieke overtuiging zeer zwaar vallen weerstand te bieden aan de druk van bepaalde invloedrijke vrienden die hem mede in het zadel hebben geholpen.

Wij willen hiermede niets afdoen aan de onkreukbaarheid en toewijding van vele aldermen. Maar daarnaast worden we toch steeds weer verontrust door berichten over persoonlijke bevoordeling en machtsmisbruik.

* * *

De vraag is evenwel of aan deze ongewenste toestand een einde kan worden gemaakt door het operatieterrein van de bestaande partijen uit te breiden tot de gemeentelijke politiek. Bij eerste oogopslag is men geneigd hierop een bevestigend antwoord te geven. Uit vroegere ervaring als verslaggever kunnen wij ons nog goed herinneren welk een kleur het begrotingsdebat van de gemeenteraad van Rotterdam bezat wanneer het kwam tot een botsing tussen de verschillende politieke overtuigingen. Dan bestond er op de publieke tribune geen onzekerheid over de richting van de raadsleden.

We betwijfelen echter of dit ook in Canada het geval zou zijn indien het voorstel van Prof. Young werd verwezenlijkt. De hooggeleerde schrijver is van oordeel dat de vorming van politieke organisaties op gemeentelijk vlak de kiezers in staat zal stellen te weten waarvoor zij stemmen omdat "political parties organize and focus a mass of varied opinion around a central philosophy or platform".

Dit behoort inderdaad zo te zijn. Doch een hoogleraar in political science zal zich toch wel bewust zijn dat de zaken in Canada wel iets anders liggen en dat er op de keper beschouwd geen fundamenteel verschil bestaat tussen de Conservative en de Liberal Party. Zelfs de C.C.F. is enigszins verlegen met haar socialistische philosophie nu zovele van haar idealen in het verleden door de Liberalen in practijk zijn gebracht, zoals ouderdoms-pensioen, kinderbijslag en unemployment-insurance.

We zouden wel eens willen zien hoe de vertegenwoordigers van deze partijen zich op het gemeentelijke politieke vlak zouden gedragen, alwaar de mogelijkheid om zich achter schijnbare tegenstellingen te verschuilen zoveel geringer is. De kiezers zouden al gauw tot de conclusie komen dat het enige aanwijsbare verschil tussen een Conservative en een Liberal in hun resp. zienswijze omtrent de wenselijkheid van een nieuw zwembad is gelegen, om maar een voorbeeld te noemen.

Prof. Young had ons daarom een grotere dienst bewezen indien hij niet alleen de wantoestanden in het gemeentelijke politieke leven aan de kaak had gesteld maar bovendien de vinger had gelegd op de beginselloosheid van de bestaande partijen, In de lijn van zijn gedachtengang kunnen die twee zaken niet van elkaar gescheiden worden.

* * *

Sommigen zullen opmerken dat men toch niet zonder meer de Canadese politiek naar Hollandse maatstaven mag beoordelen. Wanneer men in dit land geen organisatie naar beginselen kent is het toch onbillijk zo critisch tegenover het voorstel van Prof. Young te staan, zo zegt men dan.

Deze redenering zou echter alleen steek houden indien men zich in leidinggevende politieke kringen niet bewust was van de beginselloosheid der partijen. We hebben er evenwel reeds eerder op gewezen dat men weet waaraan het schort.

Nog kort geleden verklaarde de bekende politieke commentator Blaire Fraser dat het steeds weer een schok geeft te ontdekken hoezeer de opinies van de heren politici op elkaar gelijken.

Woordelijk schreef hij: "Each party believes quite sincerely that it is more capable than the other, better able to carry out a policy that in principle is just about the same. And it is because competence is the real issue that both parties pay so much attention to relatively trivial nincompoopery, like Ellen Fairclough's unhappy collision with the Italian vote when she tried to restrict the admission of sponsored relatives".

Aan deze woorden behoeven we niets toe te voegen. Wij kunnen alleen hopen en bidden dat de groeiende ongerustheid over de kleurloosheid van het politieke bedrijf uiteindelijk zal leiden tot de erkenning dat beginselen en politiek veel met elkaar te maken hebben.

Het kan zijn dat wij hiervan geen getuige zullen zijn Want alvorens er een omkeer ten goede kan komen zal het Canadese volk moeten leren begrijpen dat het Humanisme, dat de levenswet uit de geest des mensen doet opkomen, in de praktijk van het leven "geesteloos" maakt en de relatie tussen de verschillende levenskringen verzakelijkt.

Dave Valstar

Op stap voor de Christelijke School

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

De scholen zijn weer begonnen, ook onze plaatselijke Christelijke school. Voor het derde jaar zijn de deuren van onze Christelijke school opengegaan voor de jeugd des Verbonds die op 8 September te voet, per fiets en per bus kwam toegestroomd. Er waren dit jaar niet minder dan veertig kinderen uit een naburige plaats, hier ongeveer 20 mijl vandaan, waar Christelijke ouders met ons samen werken onder het motto: -Eendracht maakt macht.

Ja, er zijn veel meer leerlingen dan verleden jaar, en ik ben er een beetje trots op, dat ik daar ook een handje in mocht hebben. Toen ik verleden jaar aftrad als ouderling, werd ik in het schoolbestuur gekozen. Ik dacht, dat dat een rustig baantje was, maar mensen, wat viel dat tegen! We vergaderden maandelijks ,net als de kerkeraad, en we moesten heel wat bezoeken afleggen, net als de ouderlingen! -Van de regen in de drup, zei ik tegen Katrien, maar dat mocht ik volgens haar niet zeggen, omdat het heilige zaken betrof.

Dat de kerkeraad overigens niet erg onder de indruk is van de arbeid der schoolbestuursleden blijkt wel uit het feit dat verleden Zondag de naam A. Dof in het kerkbladje prijkte op de nominatie voor ouderling.

-Ik hoop dat ze me niet stemmen, sprak ik tot mijn vrouw.

-Dat hoop je niet, Arie, daar ben je veel te menselijk voor, antwoordde Katrien, die me na een gelukkige echtverbintenis van bijna 25 jaar al wel zo'n beetje kent. Nou, goed dan, ik hoop, dat ik de stemmen wel krijg. Paulus zegt tenslotte ook, dat als iemand ouderling wil worden, hij een voortreffelijke taak begeert. Je hoeft je voor deze begeerte niet te schamen.

Maar om terug te komen op mijn bestuursbaan van de Christelijke school: Tot mijn taak behoorde ook, om in de zomer huisbezoek te doen bij die ouders, die hun kinderen nog steeds naar de public school stuurden. Dat zijn er nogal wat! Bijna het derde deel van de ouders van onze gemeente is nalatig op dit punt. Ik vraag me af, of dat in andere plaatsen, waar ze een Christelijke school hebben, ook zo is.

Samen met broeder Van Vuren moest ik op pad naar zeven gezinnen toe. Ik trof het erg dat ik met Van Vuren meemocht. Laat die maar lopen! Die doet zijn naam eer aan. Ook heeft hij in ruime mate de gave van het woord.

Bij het eerste gezin hadden we al succes. We waren nog geen twee minuten binnen, of papa Verlinde deelde ons mee, dat hij zijn tweete kinderen naar de Christelijke school zou sturen. Verlinde zit in het verzekeringswezen en heeft veel klanten onder de Canadezen. Verlinde was verleden jaar bang voor zijn broodje en bang voor de smaad der Canadezen en stuurde daarom zijn jongen en meisje naar de public school. Vanwaar die plotselinge ommekeer? Ik had mijn mond al open gedaan, om Verlinde en zijn vrouw te vermanen, maar ik kwam er niet aan toe, want de heer des huizes vertelde ons, dat onlangs een van zijn beste klanten, een rijke oude dame, geboren en getogen in Canada, tegen hem had gezegd, dat het toch een groot voorrecht was, dat verschillende ouders nu hun kinderen naar een Christelijke school konden sturen en dat Verlinde, als Christen van Hollandse afkomst, zeker ook wel dankbaar was, dat zijn kinderen nu echt Christelijk onderwijs kregen . . . Toen had Verlinde zich niet weinig geschaamd. Hij was erover gaan nadenken en had al gauw met zijn vrouw het besluit genomen dat hij ons meedeelde.

Onder het genot van een kopje Maxwellhouse praatten we eendrachtig nog wat na over dit geval. We kwamen tot de conclusie ,dat we niet zo gauw bang hoeven te zijn, dat de Canadees ons om ons beginsel in ons brood zal treffen; dat strijdt met het Canadese karakter. Ik heb nog nooit gehoord, dat iemand ontslagen werd of minder ging verdienen, omdat hij zijn kinderen in Canada naar een Christelijke school liet gaan. -Ik denk, zei Verlinde bedachtzaam, -ik denk, dat het eerder klein-hollands is, om elkaar vanwege een beginsel te boycotten . . .

Het volgende bezoek gold de familie Abraham Kuit, truckdriver van professie. Ook daar waren twee schoolgaande kinderen, Jacobus en Abraham genaamd. De oude Abraham deed ons zelf open en keek ons argwanend aan, alsof wij reizigers waren in een minderwaardig product. Daar hij echter zo nu en dan in de kerk kwam, herkende hij ons en sprak hij nors: -Kom-in.

Wij kwamen-in, doch niet verder dan de gang. Een ladder stond tegen een zijmuur opgesteld, en bovenaan die ladder bevond zich Mrs. Kuit. Ze was aan het schilderen. Ze had een broek van haar man aan, waarvan ze de pijpen vele malen had omgeslagen, om hem pasklaar te maken.

Met een verstoorde blik keek ze naar beneden. -We kenne nou geen versite gebruike, Bram, riep ze. Ze herkende ons niet.

-Ze komme van de kerk, Griet, sprak Abraham zolderwaarts.

Langzaam begon Griet met verfkwast en al de afdaling.

-We komen voor de Christelijke school, verduidelijkte Van Vuren. Het was alsof hij op een knopje drukte: als een lift schoot mevrouw Kuit weer naar boven. -O, dan ken je mijn portie wel aan Fik geven, schetterde ze, -daar motte we niks van hebbe, niewaar, Bram?

-Ja, we binne d'r teuge, sprak Abraham droefgeestig.

-Waarom? vroeg ik.

-Om toch, zei Bram. Intussen richtte hij zijn blik hulpzoekend naar boven, waardoor zijn gelaat een vrome uitdrukking kreeg. Hij zocht zijn steun evenwel slechts bij Griet, die vervaarlijk met de verfkwast zwaaiend en gevaarlijk bovenaan de ladder balanceerde, begon te schelden op kerk en school, die altijd op je zuurverdiende centen uit waren. Bovendien, zo betoogde ze vanaf haar verheven plaats, stuurde ze Jacobussie en Brammetje niet naar die Hollandse school, want dan hadden die zielen van kinderen straks geen leven meer bij hun Canadese buurvriendjes. Ze zei nog veel meer. De oren begonnen ons te tuiten. We konden er geen woord tussen krijgen. Abraham senior keek verheerlijkt naar boven . . . .

Een bromvlieg, door de heftige geluidstrillingen wakker geschud, begon een verkenningsvlucht. Hij zoemde om de spreekster heen en maakte een tussentijdse landing op het voorhoofd van Mrs. Kuit. Met een verwoed gebaar veegde ze langs haar voorhoofd met haar verfvingers een sierlijke rode streep erop achterlatend. Het leek net de kromme lijn van een vraagteken.

Griet beeindigde haar toespraak met de woorden: "Jullie motte niet denke dat 't ons hier mekeert, daarbij met een rode verfvinger op haar voorhoofd kloppend. De vinger plaatste een rode punt onder de kromme lijn, zodat het vraagteken compleet was!

-Ja, we binne d'r teuge, viel Abraham zijn vrouw plechtig bij.

Toen nam Van Vuren het woord: -Nu, dan gaan we maar weer, zei hij. Jullie zijn allemaal gedoopt, nietwaar? -Ja antwoordde Abraham met rechtgeaarde trots, -dat benne we zeker. -Jullie hebben allemaal het teken des Verbonds op je voorhoofd. Nu moet je me beloven, Mrs. Kuit, dat je vanavond eens goed in de spiegel zult kijken, en als je dan wat op je voorhoofd ziet, moet je eens even denken aan dat Verbondsteken en aan Jacobussie en Abrahammetje . . .

Verbaasd keek het echtpaar naar Van Vuren. Och misschien hebben ze het wel niet eens begrepen. In ieder geval hebben ze hun kinderen niet gestuurd . . .

We hebben nog verschillende andere bezoeken afgelegd. Allerlei soorten bezwaren tot de meest fantastische toe ,hebben we moeten aanhoren. Wat is een mens toch slim, als hij ergens tegen wil zijn!

Nu alleen nog iets over ons bezoek bij Van Hoeven en Lenterman.

Van Hoeven betoogde met krachtige argumenten, dat de Kerk eerst kwam, en daarna de Christelijke school. Daar konden we het tot op zekere hoogte wel mee eens zijn. Doch Van Hoeven vervolgde: -Daarom ben ik tegen de Christelijke school hier en nu. Dit is veel te vroeg. Eerst moeten we onze kerk afbetaald hebben en alle quota's betalen, voordat we aan een school toe zijn.

Toen antwoordde Van Vuren -en het was verrassend hoe snel het gesprek toen was afgelopen: -Dus je wilt eerst als kerk uit de schuld zijn. Ik denk, dat dat nog 90 jaar duurt, als alle leden zo bijdragen voor de kerk als jij, Van Hoeven . . .

Lenterman gaf gaarne toe, dat de Christelijke school nuttig en noodzakelijk was, maar hij kon onmogelijk 200 dollars schoolgeld betalen, en van de bedeling wilde hij niet leven. Hij moest dit jaar nog vijf koebeesten kopen, dan kon hij volgend jaar als farmer zichzelf bedruipen, en natuurlijk gingen zijn kinderen dan naar school.

Van Vuren: -Jezus zegt: Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder ze niet, maar jij verhindert ze met een koe, Lenterman. Je zet een koe tussen Jezus en je jongens.

De drie zonen van Lenterman volgen vandaag met veel vrucht het onderwijs op de Christelijke school . . .

Arie.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

***KORTE INHOUD:** Anke, het aardige meisje van het Noord Hollandse platteland is na haar huwelijk met de handelsreiziger Harry Millenaar een stadsmevrouwtje geworden. Maar ze heeft haar eenvoud en haar warm gevoelig hart meegenomen naar het bovenhuis in de stad. Ze heeft zich met vrolijkheid en liefde gewijd aan het geluk van haar man en ook haar benedenburen hebben deel gehad in het blije licht rondom Anke. Maar dat is nu voorbij. Op een mooie Augustusdag is het woord "mobilisatie" als een zwaar bevel door het land gegaan en ook Harry moet "opkomen". Ze gaan diezelfde dag nog naar het huis van Harry's moeder om Harry's uniform uit de kamfer te halen.*

• • •

(55)

Loden lasten hebben zich op de mensheid gelegd, het ene deel der aarde zucht onder de volle zwaarte van de oorlog, het andere benauwt de gruwelijke dreiging er van.

Het ene schepsel balt zijn vuist en schreeuwt in arren moede en met woest uitdagende ogen:

"Waar is nu Uw God?" De ander buigt het hoofd en erkent ootmoedig: "'t Is mijn ontrouw, 't zijn onze zonden, die U tergden, o Here!" "Gena, o God, gena!" zo vangt Anke's Grootvader zijn bede aan, wanneer ze zullen eten, zijn grijsbaardig gelaat in kinderlijk vertrouwen naar de Hemel geheven.

Onwillekeurig vergelijkt zijn kleindochter hem en haar blinde buurman, die het eeuwig Heil versmaadt en zij prijst de patriarch tegenover haar bovenmate gelukkig.

Tegen de avond spoeden de vrouwen zich naar huis. Inktzwarte wolken laten in 't westen een purperen zon toe met haar late avondgloed, de daken der huizen en de toppen der bomen te verven. Het kindje in haar wagentje juicht om die mooie rode bal, maar Anke vraagt, aan 't eind van haar geestkracht: "Hoe zou Harry 't gehad hebben vandaag?"

"Niet lekker vanzelf, net zo min als wij één van allen," veronderstelt zijn moeder.

"Je moet de lichtkant er maar van zoeken, m'n kind. Eén ding hebben jullie al weer voor, hij zit maar een paar uur van huis, als hij mag blijven, waar hij nu is."

Anke knikt: "Op de motor is hij binnen 't half uur in de stad. Daarom heb ik vandaag bedacht, dat ik morgen maar weer moest vertrekken. Eerst nog een paar dagen naar vader en moeder en dan weer naar ons eigen huis."

Zoiets ligt echter geenszins in de bedoeling van haar schoonmoeder. "Zo'n haast is er toch niet bij," protesteert ze.

"Ja, maar ik ken Harry, als hij 'n slippertje kan maken, laat hij 't niet!"

Dan geeft Juffrouw Millenaar zich gewonnen. "'t Zou bar spijtig zijn, als hij voor de gesloten deur kwam!"

Zo trekt Anke op Maandagochtend naar haar dorpje in 't polderland, waar de piepende blaasbalg het vuur in de smidse heeft aangewakkerd tot een feestelijk vuurwerk van laaiende tongen en sprankelende vonken. Haar wachten een gitzwarte vader en broer en een keurig aangedane moeder en zuster. De smid is buiten zichzelf van vreugde bij 't weerzien van haar en het kind.

"'t Is nou juist niet zo'n mooie reden, waarom je komt, maar aârs, meidje, je vader mag zo stomme graag z'n kinderen om zich heen zien."

Zo verontschuldigt hij eigen uitbundigheid, die niet past bij de ernst der tijden. 't Wordt een edele wedstrijd, wie van de huisgenoten zich de grootste plaats in 't hartje van 't kind zal verwerven. Jan neemt daartoe de toevlucht van alle geoorloofde en ongepermitteerde middelen. De eerste morgen sluipt hij voor dag en dauw op zijn blote voeten naar boven, ontsteelt het prulletje diefelijk aan haar slapende moeder en voert het mee naar zijn eigen bed. De zonderlinge geluiden die daarop van zijn slaapstee komen, doen Meikie ontwaken. Deze spiedt voorzichtig om een hoekje. Wat ze daar aanschouwt werkt heftig op haar lachspieren. Jan bootst natuurgetrouw de stemmen van al 't viervoetig en tweepotig gedierte der aarde na. De baby staart op haar buikje liggend, stil verwonderd naar hem, de oogjes rond, het mondje wijd open.

"'t Is vals!" verwijt Meikie hem half huilend, half lachend. "Je doet of jij er alleen over te zeggen hebt."

"Bel neen 't meidje, je neme gerust je part maar hoor!" hinnikt Jan.

"'k Wou, dat ze jou onder dienst nomen hadden, inplaats van Harry, om op te knappen was 't best voor je weest," voegt Meikie hem liefdeloos toe.

"Ze waren goed met me klaar weest, dat is zo," geeft Jan genadig toe.

Hij puurt uit 't leven, wat hij kan, en is zelden ernstig.

Zelfs als de oorlog ter sprake komt laat hij zijn lichtzinnige toon niet varen.

"Ze hebben nou een keer aardig wat van dat speelgoed klaar maakt. Neem ze 't es kwalijk, dat ze 't ook es probere wille," zegt hij, doelend op het wapenmateriaal.

Niemand dient hem van antwoord. Zelfs zijn moeder niet. Zij heeft haar kleinkind op schoot en kleedt met ongelooflijk groot geduld een oude poppelijs van Meikie uit en aan.

Het speelgoed, waar Anke en haar zuster op een gewone dag nauwelijks naar mochten wijzen en dat alleen op zon- en feestdagen in gebruik genomen werd, wordt nu zonder bezwaar Corry ter hand gesteld. Die scheurt en pluist, zonder dat iemand 't haar verbiedt. Anke's zwak protest gaat volkomen te loor, in de luide aanmoedigingskreten der anderen.

Hoopjes zaagsel, stukjes papier en afgekloven blokjes zijn 't resultaat van de arbeid der kleine vandale.

's Avonds, lang nadat de zandman is gepasseerd, houdt van Dalen zijn kleindochter nog op de knie en zingt ten haren behoeve veel oude deuntjes die één voor één komen rijen boven de drempel van zijn herinnering.

"Joe, joe, joe! Naar Hoorn om een koe! Naar Alkmaar om een varken. Zo rijden wij naar Marken. Naar Marken om een wagen. Zo rijden wij naar Schagen. Naar Schagen om een sjees. Zo rijden wij naar Beets. Van de Beets naar Akersloot, om een korstje wittebrood."

Het kleine ding slaat gierend van pret de handjes in zijn gezicht en bergt haar hoofdje aan zijn brede borst als haar moeder haar naar bed wil brengen.

"'t Is goed, dat er gauw een eind aan komt," probeert Anke een verstandig woord te spreken. Dat wordt haar niet in dank afgenomen, maar verwekt een storm van verontwaardiging.

"Ze mikken het tegenwoordig zo nauw met dat opvoeden," moppert Vrouw van Dalen. "Ik deed 't vroeger net zoals 't me voegde en 't is evengoed best afkomen."

Jan en Vader geven elkaar een knipoogje. De dochters raken heimelijk elkaars voeten.

* * *

De morgen na Anke's overhaast vertrek hoort Mijnheer van Garderen bij 't wakker worden de vogeltjes lustig zingen. De klimopranken, die de gehele achtermuur overdekken, beroeren het vensterglas niet, er is dus geen wind. Een zonnestraal glipt onder 't opgehaalde lancaster door en warmt de dorre gele handen van de man in het bed. Hij verroert zich niet. 't Is hem goed zo. Straks, over een half uurtje zal hij opstaan en in de tuin gaan zitten. Hij zal dan Marleentje dadelijk naar boven sturen om de kleine meid te halen, overlegt hij dromerig. Welzeker, dan kan Vogeltje rustig haar gang gaan. Hij glimlacht met gesloten ogen en onwillekeurig luistert hij of hij daarboven geen fijn kindergeluidje hoort. Het kleine ding wordt soms zo blij wakker, maar 't is ook wel eens dadelijk al — huilen. De vrouwenstem, die in zangerig Westfries met haar meiske lacht of troostende woordjes zegt, blijft echter achterwege.

Vreemd stil is het. Dan keert de geest van de oude tot de werkelijkheid terug en bliksemsnel herinnert hij zich, wat er zich de vorige dag afspeelde. Zijn arme ogen openen zich groot en wijd, om de altoos durende duisternis te ontmoeten. Voor hem is de dag niet gekomen. Dat echter ontlokt hem niet de pijnlijke verzuchting. Het zich opnieuw bewust worden, dat zijn buurtjes het huis verlaten hebben, is een even grote teleurstelling voor hem, als toen hij vroeger, een kleine jongen nog, naar huis snelde en dacht zijn moeder in haar hoekje te vinden, terwijl ze was uitgegaan.

(Wordt vervolgd.)

Canada en Rusland zijn buren

Samenwerking bij de ontwikkeling van het Noorden?

Er is iets eigenaardigs gaande met de Noordpool. Nog niet zo lang geleden was de Noordpool onbereikbaar ver weg. Men kon evengoed zeggen: loop naar de Noordpool als: loop naar de maan; veel verschil maakte dat niet. Maar in enkele tientallen jaren is dat veranderd. Inplaats van te behoren tot "de uitersten der aarde" is de Noordpool geworden tot een centrum, niet alleen van de belangstelling, maar ook van activiteit. Terwijl men vroeger de Noordpool altijd aan de rand van een kaart tekende, plaatst men tegenwoordig dit punt vaak in het midden, zoals ook op de kaart op deze bladzijde.

De Noordpool is dichtbij gekomen, en wie in gedachten op dit centrale punt gaat staan, ziet tot zijn verbazing, dat hij zich bevindt in het middelpunt van een driehoek die gevormd wordt door Noord Amerika, Siberie en Europa, alle drie betrekkelijk dicht bij elkaar in deze tijd van straalvliegtuigen en raketten.

De haven van Krasnoyarsk in Zuid-Siberië

We laten de raketten deze keer er verder buiten en we willen het niet hebben over de betekenis van het Noorden in verband met aanval en verdediging. Want behalve de bedrijvigheid in het Noorden op het gebied van macht en geweld is er ook een grote drang merkbaar naar vredelievende ontwikkeling van het geweldige deel der aarde, waarvan de Noordpool het middelpunt vormt.

HET NIEUWE SIBERIE

Siberië, het woord alleen al doet velen huiveren en we krijgen in onze herinnering de schoolplaat weer voor ons, waarop de oneindige toendra was afgebeeld met hier en daar een dwergachtig berkenboompje en een roofvogel, die zich verliest in de grauwe eenzaamheid van de Siberische vlakten. Maar die plaat is tientallen jaren oud en waarschijnlijk totaal verouderd. Een meer modern beeld van het verre Siberië wordt ons bijgebracht door N. N. Nekrassov, lid van de Russische Academie van Wetenschappen, in een door Unesco uitgegeven artikel "Oost-Siberië — Land van de Toekomst", waarin behalve nationale en politieke trots toch ook vele opzienbarende feiten en inlichtingen naar voren komen.

Oost Siberië beslaat een geweldig gebied op de kaart van de USSR, dat zich uitstrekt van de Poolzee in het Noorden tot de bergketens van Tuva en Sayan en het gebied van het Baikal Meer in het Zuiden. In totaal beslaat het ongeveer een derde van het gehele gebied van de Sovjet Republiek, nl. ongeveer 2.800.00 vierkante mijl. Het is weinig kleiner dan de Ver. Staten zonder Alaska, zo schrijft hij.

Het is een wreed en toch aantrekkelijk land, met de beroemde oerwouden, machtige rivieren die naar de Poolzee vloeien en grote minerale rijkdommen. De gedachte, dat het een land van ijs en bevroren moerassen zou zijn, is maar gedeeltelijk waar. In het noorden heersen natuurlijk lange en strenge winters, met soms temperaturen van 40 tot 60 graden Fahrenheit onder nul. Maar het zuidelijk deel van Siberië krijgt evenveel zonneschijn als de Oekraine en het gebied van de Beneden Wolga.

VERBORGEN RIJKDOM

In het begin van de zeventiende eeuw trokken de eerste pioniers uit Rusland de Siberische eenzaamheid in. Hun ontdekkingstochten openden de weg voor verder onderzoek en vestiging van enkelingen, die de strijd met moeilijke omstandigheden aandurfden.

De eerste kaart van Siberië verscheen aan het einde van die eeuw en werd beschouwd als een belangrijke bijdrage tot de wetenschap van die dagen. Ongeveer honderd jaar later werd de Trans Siberië Spoorlijn aangelegd, welke het begin was van een geweldige ommekeer in de economie van het land. Pelzen, goud en zeldzame metalen, alsmede mica, grafiet en kolen vormden de eerste voortbrengselen uit de onmetelijke rijkdommen die hier gevonden worden.

Toch werden de grootste natuurlijke rijkdommen van Siberië pas veel later ontdekt. Deze bestaan uit de onuitputtelijke houtvoorraad op sommige plaatsen, de enorme hoeveelheid beschikbare waterkracht voor energie-opwekking en de ijzererts afzettingen, die pas kort geleden ontdekt werden, evenals een steenkolenveld in Zuid Yakoetsja, waar men meent ongeveer 40.000 miljoen ton uitstekende kolen te hebben gevonden. Ook vermoedt men, dat er olie en aardgas aanwezig is en pasgeleden heeft men ,ontdekt, dat er diamant te vinden is over een uitgestrekt gebied in het Noorden van Centraal Siberië, aldus Nekrassov.

MET TECHNIEK EN WETENSCHAP

Om de beschikking te krijgen over deze schatten is een "Zeven Jaren Plan" opgesteld, dat nu in uitvoering is. De ontwikkeling van Oost Siberië wordt met kracht aangepakt en in de komende jaren zullen op verscheidene plaatsen de gebouwen verrijzen van fabrieken, werkplaatsen en laboratoria, maar ook steden, dorpen, scholen en universiteiten zullen hun plaats krijgen op de veelbelovende bodem.

Reusachtige stuwdammen met inrichtingen voor de opwekking van electrische energie zijn reeds in aanbouw in Bratsk, Krasnoyarsk en Irkoetsk, de eerste drie van een serie electrische installaties langs de Angara rivier. Bij Krasnoyarsk verrijst eveneens een grote aluminium fabriek en Oost Siberië wordt reeds een belangrijke producent van houtpulp en papier.

Slechts tien jaar geleden werden drie afdelingen van de Russische Universiteit gevestigd in West Siberië, Oost Siberië en Yakoetsja om het wetenschappelijk onderzoek dat aan deze ontwikkelingsperiode verbonden is, te kunnen verrichten. En dit jaar wordt in Novosibirsk een geheel nieuwe Universiteit geopend voor de opleiding van jonge wetenschappelijke werkers.

(Zie verder pagina 7)

De langste ter wereld

Waarom wonen er 8000 mensen te Thule in een stad van sneeuw en ijs, met hevige stormen en soms 50 graden vorst?

Omdat de kortste afstand tussen Amerika en Rusland over het gebied van de Noordpool lopen en omdat het van Thule bijna geen verschil meer uitmaakt of men naar New York of naar Moskou, wat de afstand betreft.

Thule ligt in het noorden van die reusachtige ijskap die wij Groenland noemen en neemt in de draaischijf der continenten een strategische plaats van de eerste orde in. In Thule hebben de Amerikanen sinds 1950 dan ook onophoudelijk gewerkt aan de duurste en de grootste luchtbasis van de wereld, waar thans ca. 8000 mensen leven.

In dit vergeten land van ijs en sneeuw, dat ca. 170 maal groter is dan Nederland ligt een van de zwaartepunten van de hedendaagse strategie. Nu schijnt het militair noodzakelijk te zijn om de beschikking te hebben over een vlugge en veilige verbinding van Thule naar het noordelijk deel van Groenland. Het doel hiervan ligt in de nevelen der militaire geheimen gehuld, maar als iets noodzakelijk is dan mogen het klimaat, sneeuw en ijs geen hinderpalen zijn. Zij zijn het echter toch en de moeilijkheden die zij oproepen zijn zo groot dat het weinig aanlokkelijk, zo niet onmogelijk, schijnt de 500 mijl lange weg naar het noorden aan te leggen waar men zo'n behoefte aan heeft.

Gaat het niet over het ijs, dan er maar dwars door heen, werd er door de Amerikaanse luchtmacht gezegd en daarmede werd een ronduit fantastisch plan geboren. Als men het plan uitvoert gaat men daar de langste tunnel van de wereld graven en ook de merkwaardigste, want het moet dan een tunnel onder het ijs worden. Onder het ijs komen ook nachtverblijven, parkeercentra en benzinepompen, althans de Amerikanen gaan de zaak onderzoeken en hebben reeds speciale instrumenten ontworpen om de druk en de bewegingen van het ijs te meten. De gletsjerexpert, de Fransman Paul Victor is ook reeds op Groenland werkzaam om de gedragingen van het ijs na te gaan. Dat het inderdaad heel goed mogelijk is om tunnels dwars door het ijs aan te leggen, bewijzen de reeds bestaande tunnels die de Amerikanen rond hun luchtbasis hebben aangelegd. Of het echter mogelijk zal zijn om 500 mijl onder het ijs door te "kruipen" is een vraag die het komende onderzoek moet beantwoorden.

In de opmars naar het Noorden beschikt Canada onder meer over zeer moderne transportmiddelen. Hier zien we een tractor-trein door bevroren moerassen op weg naar een plaats in het hoge Noorden waar een nikkelmijn aangelegd wordt.

HET NOORDEN

(Vervolg van pag. 6)

Dit ontwikkelingstijdperk trekt grote aantallen mensen naar Oost Siberië, zo schrijft de Russische geleerde Nekrassov. Ingenieurs en arbeiders, geleerden en onderwijzers. Maar opvallend is het aantal jonge mensen, dat wordt aangetrokken door de romantiek van het onbekende en het avontuur van de verovering van de verten. Zo groeit niet alleen de bevolking van Siberië jaar na jaar, maar wordt zij ook jaarlijks jeugdiger. Het totaal aantal inwoners wordt nu op 7 miljoen geschat, 34% meer dan in 1939. Huisvesting van al deze mensen is een groot probleem, maar ook in de bouwwereld heerst grote activiteit en steeds meer architecten en aannemers werpen zich op de taak om snel en goedkoop te voldoen aan de eisen op dit gebied.

MEER SAMENWERKING?

Ook Canada heeft zijn uitgestrekte Noordelijke gebieden, met eveneens enorme voorraden energie en grondstoffen en gelukkig zonder de huiveringwekkende klank, welke onherroepelijk aan Siberië verbonden is als verbanningsoord voor hen, die in ongenade zijn gevallen.

Ook in Canada staat men aan het begin van een nieuw tijdperk, waarin de eenzame streken van het Noorden een belangrijke rol zullen spelen.

De overeenkomst gaat zelfs zo ver, dat Canada en Rusland overgegaan zijn tot het uitwisselen van onderzoekingen op het gebied van vreedzame ontwikkeling betreffende het overwinnen van de eigenaardige moeilijkheden die deze streken bieden. Voorlopig gebeurt dit nog op zeer beperkte schaal, voornamelijk op het gebied van de landbouw en dan nog min of meer officieus. Planten en zaden, gekweekt in arctische gebieden zijn in Ottawa en Moskou door de diplomatieke vertegenwoordigers van beide landen uitgewisseld.

De Canadese Minister van Northern Affairs, Mr. Alvin Hamilton heeft kortgeleden de wens uitgesproken, dat meer onderlinge samenwerking op het gebied van onderzoek kon worden bereikt. Hij is ervan overtuigd, dat Rusland op velerlei gebied verder is in dit opzicht dan Canada. Rusland heeft meer nederzettingen in het hoge Noorden, welke weliswaar vaak als kampen met dwangarbeid zijn ontstaan, maar deze schijnen naderhand een meer "normale ontwikkeling" gehad te hebben. Canade meent echter vooruit te zijn op het gebied van huizenbouw, verwarming en transport in het poolgebied.

Is het de romantiek van het onbekende en het avontuur van de verovering der verten, dat deze jonge mensen drijft bij de aanleg van een spoorlijn door Siberië tussen Abakan en Stalinsk?

Daarna heeft Prime Minister Diefenbaker tijdens een toespraak in de University of Saskatchewan bekend gemaakt, dat Canada een officieel voorstel in deze richting had gedaan aan Rusland. Hij roemde daarbij het belangrijke aandeel dat deze Universiteit heeft in de ontwikkeling van het Canadese Noorden.

CANADESE PRESTATIE

Een voorbeeld van een stad in het eeuwige ijs is Inuvik, waarvan de bouw 34 miljoen dollar kost. Deze stad ligt aan de Oostelijke arm van de Mackenzie Rivier, waar die uitmondt in de Poolzee. Minister Hamilton, die een bezoek bracht aan Inuvik sprak als zijn overtuiging uit, dat de constructie van deze nederzetting zeker niet door de Russen overtroffen zou kunnen worden. Er is een centraal verwarmingssysteem en een riolering, alsmede kerken en scholen.

De bewoners van het Canadese Noorden zijn alle vrijwilligers. Concentratiekampen en dwangarbeid, waarmee Rusland het eerst in de Noord is doorgedrongen, kwamen er aan onze kant niet bij te pas. Bij vele Canadezen, die een tijd in het barre Noorden zijn, zit er echter een andere drang achter. Velen tekenen een contract voor achttien maanden op een eenzame radiopost of een weerstation om in anderhalf jaar tijd voldoende geld te verdienen voor een flink down-payment voor een huis of een eigen bedrijf. Men verdient dan van $ 600 tot $ 800 per maand met in sommige gevallen nog een $ 100 "eenzaamheidstoeslag". Het is een lange ruk en men verlangt al spoedig naar het einde ervan, maar het geld verzoet veel, want 73% tekent aan het einde van de eerste anderhalf jaar voor een tweede periode. Maar dan is het ook genoeg geweest, want maar 13% waagt het er voor deze keer op.

YOUNG PEOPLE'S ACTIVITIES

ST. CATHARINES, ONT. - The Opening Evening of the Young People Societies of St. Catharines was held on September 16th. This year as something different we decided to introduce our season's work with a banquet. We opened the evening by the singing of the Young Calvinist Federation Song after which the chairman, John VanDuivenvoorde read Psalm 25 and opened with prayer.

At 8 o'clock our delicious dinner was served which we ate with great appetite.

Following this the chairman introduced the head table and as guests were Rev. H. A. Venema from Toronto (speaker for the evening), Rev. A. H. Venema and his wife and Rev. W. VanDijk and his wife from St. Catharines, Mr. A. VanDijke, our new Christian School Principal, Peter Zwart, the Toastmaster and his brother, the Pianist.

Now the Toastmaster took over and told us some amusing stories and some good jokes and also led us in the Sing-Song.

Laura de Groot gave her recitation after which the toastmaster introduced the speaker. Now followed a very inspiring speech by Rev. H. A. Venema entitled "Thoroughly Equipped". He talked on the three points: Whereunto, With what, and Who is to be equipped. We received many points on our work for Jesus Christ in this world.

We then sang "Onward Christian Soldiers" which had been mentioned in the speech. Wim Nusselder also gave a recitation which closed the serious part of the evening.

We now spent time in a game which was not only entertaining but also fruitful and $60.05 was gathered for our New Calvin Memorial Christian School here in St. Catharines.

To sum it up we (97) enjoyed the food, were strengthened spiritually by the speech and had "lots of fun" afterwards.

Rev. W. VanDijk closed this fine evening with prayer.

Meubelen geimporteerd uit
HOLLAND - DENEMARKEN - ZWEDEN

TEAKHOUTEN MEUBELEN

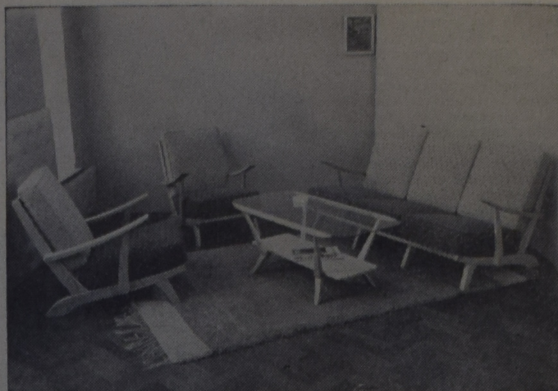
Zo U bekend zal zijn is teakhout oliehoudend, hierdoor is het onderhoud heel eenvoudig. Met fijn staalwol en olie verwijdert U alle krasjes en vlekjes. Bovendien leent dit hout zich om gebruikt te worden voor de mooie vormen en lijnen als bovenstaande modellen. Wacht U echter voor namaak. Door het grote succes van de Scandinavische meubelen wordt hierin ook veel geïmiteerd.

Groot is onze sortering in:

BANKSTELLEN,
HUISKAMER- en
SLAAPKAMER-

ameublementen

Gothische,
Klassieke en
Moderne stijl

FRAAI KERSENHOUTEN BANKSTEL

Mooi van lijn; het is een genot om er in te rusten. De bijpassende tafel kan ook los gekocht worden.

Dit prachtige Gothische Bankstel

is steeds een van de succesnummers in onze collectie. Het is van een bijzonder solide constructie en het prachtig uitgevoerde beeldhouwwerk geeft het een rijk aanzien. Het zal een sieraad in Uw kamer zijn. Verkrijgbaar met kelim kussens of met Moquette-bekleding naar keuze.

Houdt U van klassieke stijl?

Deze zware rijk gebeeldhouwde kamer is vervaardigd van het fijnste eikenhout en bekleed met een zuiver wollen moquette.

Rotan

Wiegen
Stoelen
Fauteuils
Lampen
Bloemenstanders
Tafels
Lectuurbakken

Groot is onze sortering in

Hollandse Karpetten

Vooral in zuiver wol hebben wij een pracht collectie, voor billijke prijzen.

Een goed wollen karpet (maar dan ook zuiver wol en geen gemengde garens) gaat jaren mee en blijft bovendien altijd mooi.

Wollen Slaapkamer kleedjes
Desou Tafelkleedjes
„ Dressoirlopers
Moderne Tafelkleedjes
en Dressoirlopers
Kapstokken
Rooktafels
Naaiboxen
Leeslampen
Schemerlampen
Gero Cassettes
Theebeurzen

Hollandse Dekens

Nu nog voor Zomerprijzen. Door vroegtijdige inkoop kunnen wij U deze voor zeer voordelige prijs leveren.

2-persoons reeds vanaf **$ 12.75**

Zojuist ontvingen wij weer een zending

Opklapbedden

compleet met de bekende Pullman matrassen. Eveneens de bekende

DUBBELE DIVANBEDDEN

Bezoekt onze Showrooms

De Boer's Furniture Import

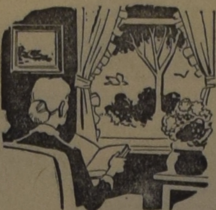
4846 Yonge Street
WILLOWDALE, TORONTO
BA 5-3446

52 Main Street S.
..WESTON
CH 1-1201

VERBETERING VAN DE
OUDERDOMSVOORZIENING?

Op verzoek van Prime Minister Diefenbaker heeft Professor Robert M. Clark van de Universiteit van British Columbia een studie gemaakt van de manier waar op in Canada en in de Ver. Staten door de overheid gezorgd wordt voor de burgers in hun latere jaren. Zoals bekend heeft Canada een Old Age Pension Plan, waardoor van regeringswege $55.— per maand wordt verstrekt aan inwoners van 70 jaar en ouder, die tenminste tien jaren in Canada hebben gewoond en ook nu nog minstens zes maanden van het jaar in Canada wonen. Het geld dat daarvoor nodig is, komt uit enkele speciale belastingen. Indertijd is dit zo ingesteld door de toenmalige regering, om aan de bevolking te laten voelen, wat de sociale voorzieningen wel kosten, waar men toen om vroeg.

Groot is de pijn nooit geweest. De belastingen werden betaald zonder dat men zich ooit duidelijk — laat staan pijnlijk — bewust was, dat dit de prijs was, die men had te betalen voor de zozeer gewenste zekerheid. Het was slechts een gering onderdeel van de totale belastingdruk en Professor Clark heeft nu dan ook wetenschappelijk mogen vaststellen, dat van de bedoelingen van de regering in dezen niet veel is terecht gekomen.

Het onderzoek werd mede ingesteld in verband met de klacht dat 55 dollar per maand absoluut onvoldoende is voor voeding, kleding en onderdak. Daarom was de laatste tijd van verschillende zijden gewezen op het systeem, dat in de Ver. Staten gebruikt wordt, waarbij het geld voor de oudjes niet afkomstig is van belastingen, maar in een soort spaarsysteem door de burgers zelf wordt bijeengebracht in de loop der jaren, gedeeltelijk door de werknemer en ten dele door de werkgevers. Daarbij bestaat de mogelijkheid om de premies te verhogen, teneinde zich te "verzekeren" van hogere uitkeringen, indien gewenst. De mogelijkheid was geopperd om het Canadese systeem te wijzigen naar het Amerikaanse voorbeeld, of er een combinatie van te maken, door aan het bestaande Canadese systeem een aanvullende "spaarregeling" toe te voegen.

Dit laatste schijnt thans in de bedoeling te liggen. Profesor Clark heeft verklaard, dat het omschakelen van het gehele systeem zeer nadelig zou zijn, kostbaar en met het risico, dat er vele fouten gemaakt zouden worden. Maar wel werd geadviseerd, de mogelijkheid open te stellen voor de mensen, om door middel van een vrijwillige bijdrage er voor te zorgen, dat men later meer ontvangt dan alleen maar $55.— per maand. Waarschijnlijk zal deze nieuwe regeling omstreeks 1962 van kracht worden.

Een ander advies van Prof. Clark, dat vele mensen welkom zal zijn, betreft de verplichting van degene die ouderdomspensioen betreft, om in Canada te wonen. Er zijn verscheidene gepensioneerden, die met hun bescheiden pensioentje het beter zouden kunnen redden in het buitenland. Bijvoorbeeld zou een uit Nederland afkomstige Canadees zich beter van $55.— kunnen redden, als hij naar Nederland terug ging. Momenteel ontvangt men dit pensioen niet, als men niet tenminste zes maanden van het jaar in Canada woont. Professor Clark heeft echter geadviseerd, dit voorschrift te herzien ten bate van de velen, die gaarne in de Ver. Staten, Engeland of een ander land bij hun kinderen hun oude dag zouden willen doorbrengen.

Over de vereiste, dat men tien jaar in Canada moet wonen, alvorens voor dit pensioen in aanmerking te komen, hetgeen voor vele immigranten nog een bezwaar is, heeft Prof. Clark geen advies tot wijziging laten horen.

Dr. Slade
Voorzitter van International Baptist Fellowship

Engeland: In aansluiting op het besluit genomen tijdens het vierde plenaire congres van de I.C.C.C. door enkele Baptisten aldaar tegenwoordig om te komen tot een International Baptist Fellowship voor die Baptisten en kerken, die zich niet kunnen verenigen met de Babtist World Alliance werd op een vergadering in Londen van Bijbelgelovige Baptisten een resolutie aangenomen waarin de vorming van een dergelijke Fellowship werd goedgekeurd. Afgevaardigden uit geheel Europa spraken uit, dat een dergelijke Fellowship nodig was om "het zuivere getuigenis van het Nw. Testament, dat ons dierbaar is, te handhaven" en om "de gemeenschap te bevorderen elkaar te bemoedigen en te helpen in onze gemeenschappelijke poging onze opdracht uit te voeren".

Tit voorzitter van de commissie, die voorbereidend werk verricht om te komen tot de vorming van de International Baptist Fellowship, werd verkozen: Dr. H. C. Slade, van de Jarvis Street Baptist Church, Toronto, Canada. Dr. Slade is vice-president van de I.C.C.C.

SONNET

Lines written after a brief violent storm in Calgary. A storm unusually frightening, yet as unusually beautiful.

Suspenseful quiet... then the piercing wail
Of some black monster roaring through the sky.
...Gulping up afternoon... and slinging hail
Like icy marbles.... Leaping and bolting high...
A stallion of the wild... an untamed steed,
The storm rides through the streets. The trees
Bending and shivering like the timid reed....
Thunder and lightning, fear... but then the breeze.

The soothing breeze, perfuming, freshening all.
Blending with a new sky of deepest blues.
Purple and pink-white mushrooms float and fall
In crusted crimson... "rhapsody in hues"....

Then, we're in paradise, and secret thought,
And without cursing someones sighs... "My God!"

T. F. Willius.

Commentary: The above sonnet triest to describe the storm as well as the silence afterwards. I like this poem very much. You really feel the storm and the breeze when reading these lines. The change in the weather combined with the various impressons of the observer have resulted in this impressionistic verse.

To add also a less praising critical remark — I am somewhat stuck with the "secret thought" in the line before the last one. I admire that last line, but what is the connection between "paradise" and "secret thought"? I am more willing to accept "sacred thoughts" in paradise than the ones suggested by our poet.

R. K.

PROF. VAN RIESSEN IN LONDON

Woensdagavond 16 Sept. was een avond waar velen naar hadden uitgekeken; we hadden toen het voorrecht Prof. v. Riessen (welke een reis maakte door Canada en de States) in ons midden te hebben. De avond welke gehouden werd in de Chr. Ref. Church, stond onder leiding van de voorz. van de Chr. Schoolver., Mr. A. Speijers.

Na opening en een hartelijk welkomstwoord gericht tot de aanwezigen en speciaal aan Prof. v. Riessen, kreeg deze gelegenheid zijn referaat te houden.

Op duidelijke wijze zette spreker uiteen wat we moeten verstaan onder de verantwoordelijkheid in deze maatschappij. Gezien het feit dat verantwoordelijkheid is: rekenschap geven, liet spreker ons zien: 1e. wie antwoorden we; 2e. waarin antwoorden we, en 3e. hoe antwoorden we. Met aandacht werd geluisterd hoe spreker schetste het niet kunnen en niet willen dragen van de verantwoordelijkheid in deze maatschappij. Uitvoerig stond spreker stil bij het Humanisme, en liet ons het essentiële zien van het Humanisme, n.l. God is niet te vinden; ergens heb ik Christus niet nodig. Ernstig waarschuwde spreker ons, dat vandaag nog het Humanisme ontstaat in de kerk. Het warm applaus wat de professor na zijn toespraak ontving, was wel een hoorbaar bewijs, dat het niet alleen een beleefdheidsbedankje was, maar ook onze instemming had met hetgeen de spreker ons voorhield.

Direct na de rede kreeg het zangkoor gelegenheid zich te laten horen; daarna was er gelegenheid om met de spreker van gedachten te wisselen, waar een dankbaar gebruik van werd gemaakt. In zijn dankwoord aan Prof. van Riessen wekte de voorzitter de aanwezigen op, schouder aan schouder te staan, het werk van de schoolver. te steunen, en het waar te laten zijn, wat Kuyper heeft gezegd: "Geen duimbreed grond is er op heel het menselijk erf, waarvan de Christus die aller souverein is, niet roept Mijn!"

Rev. G. Bouma ging voor in dankgebed.

A. S.

Anglicans and Adult Baptism

London. - Bold plans to change traditional baptism and confirmation rites of Anglicans were set forth recently by the Church of England Liturgical Commission. The proposal calls for a complete revision of the rites to make them conform to both the Primitive and the Reformed tradition.

Two main principles guided tne commission's decision: that adult baptism is normal New Testament procedure, and that infant baptism should merely be a modification of adult baptism.

The commission recommended that new services should replace the opening exhortation with an introduction similar to that of holy communion, followed by Scripture readings and a sermon. This would be in line with both the Primitive and Reformed tradition, the commission said. (!)

J. Van Harmelen.

De Canadian Intelligence Service

Ongeacht waar U woont, in Halifax of Vancouver of ergens daartussen, U zult in Uw dagblad vermoedelijk wel eens een artikeltje gezien hebben waarvan als bron werd vermeld: "The Canadian Intelligence Service". Dan is het U misschien ook opgevallen dat deze artikeltjes — ze zijn vaak kort en krachtig — een ongewoon geluid laten horen; meestal fel anti-communistisch, vaak zeer duidelijk principieel christelijk.

Wat voor een instelling is die Canadian Intelligence Service, die deze artikeltjes aan de bladen verstrekt? Wat zit er achter die felle, soms scherpe toon? We hebben geprobeerd, op die vragen een antwoord te vinden, toen wij deze zomer door middel van een onzer abonnees persoonlijk in contact kwamen met de C.I.S. en de oprichter ervan, Ron Gostick, een veteraan uit de tweede Wereldoorlog.

De "service" van de C.I.S. bestaat voornamelijk uit de toezending van een maandblad aan degenen, die zich erop abonneren ($ 2.— per jaar) en verder aan alle parlementsleden, redacties van kranten en tijdschriften, Radio stations, T.V., newsrooms, verscheidene predikanten en afdelingen van de Royal Canadian Mounted Police.

In dit maandblad worden opzienbarende dingen gezegd. Met grote openheid worden namen en feiten genoemd, niet alleen van buitenlands personen en gebeurtenissen, maar ook actule gebeurtenissen in Canada worden onder de loupe genoemen. Met een geheel eigen overtuiging wijst de redacteur op tal van personen, die volgens hem communisten zijn, in contact staan met communisten of op andere wijze het belang en de vrijheid van ons land ondermijnen. Overheidsinstanties, leidende persoonlijkheden, ministers en predikanten worden daarbij niet ontzien.

Kan niet zwijgen

Met gelijke felheid treedt Mr. Gostick op tegen elke activiteit, waarin hij een aanval ziet op het ware Christendom. Vlijmscherp was zijn veroordeling, toen de Ontario Labour Relations Board certificatie weigerde aan de Christian Labour Association of Canada en het veelomstreden artikel 2 van de statuten, luidende:

"The CLA bases its program and activities on the Christian principles of social justice and charity as taught in the Bible"

werd daarin vetgedrukt opgenomen.

Een artikel daarover in The Canadian Intelligence Service begint met de woorden: "God's Word warns: by their fruit shall ye know them."

Is het dan een kerkelijke instelling, die dit blaadje uitgeeft? Nee, zegt het blaadje zelf: "This Service is not a religious or denominational publication. But it is dedicated to the preservation and strengthening of Christian civilization, and cannot remain silent as the manifestation of the enemy's influence becomes more and more apparent."

Waar die invloed van "de vijand" zelfs in kerkelijke lichamen openbaar komt, houdt C.I.S. zich ook niet stil over zo'n kerk. Toen Dr. Nels Ferre in 1955 een toespraak hield in Toronto onder auspicien van de Board of Christian Education of the Canadian Council of Churches, waarin hij gezegd zou hebben, dat Jezus nooit God was of is en dat hij best een kind van een germaanse soldaat kon zijn, kwam er een vlammend protest in het maandblad van C.I.S. waarin aan het eind een dringend beroep werd gedaan op de geestelijke leiders, om hun stem te laten horen.

Met een motorfiets

Het is duidelijk, dat vele artikelen die in C.I.S. verschijnen meer ergernis opwekken dan instemming bij de mensen, die het blad krijgen toegestuurd, zoals de parlementsleden en krantenredacteurs. Maar toch weet Mr. Gostick hier en daar zijn stem ingang te doen vinden en zo kunt U ook af en toe een van zijn artikeltjes of een deel ervan terugvinden in de dagbladen van Canada.

Over het ontstaan en de ontwikkeling van wat hij nu een "beweging" noemt, vertelde de heer Gostick ons onder meer het volgende:

Het was gedurende mijn diensttijd in de tweede wereldoorlog dat ik de feiten leerde kennen betreffende het Communistische wereldcomplot. En direct na mijn terugkeer in de burgermaatschappij in 1946 besloot ik met enkele vrienden, de waarheid en de feiten te publiceren en bekend te maken aangaande de taktiek en het gevaar van de communistische infiltratie. Zonder enige ervaring werd ik redacteur van een eigen blad. Enkele vrienden betaalden de rekening van de drukkerij en ik gebruikte een deel van mijn opgespaarde soldij om een motorfiets te kopen.

En zo reisde ik maandenlang in de zomer door Ontario met mijn "hoestbui op wielen", met aan de ene kant een koffer-schrijfmachine en aan de andere kant een tas met literatuur. In de winter ging ik met bus, per trein of liftend van de ene plaats naar de andere om lezingen te houden. Mijn krantje schreef ik dan in de tussenpozen, als ik wachten moest op een bus of soms bij vrienden thuis.

Met vrouw en kinderen

Het viel eerst niet mee. Gedurende de oorlog was Canada bondgenoot van Rusland geweest en het volk kon niet geloven, dat er gevaar dreigde. Bovendien waren de meeste Canadezen zo in beslag genomen door hun materiële behoeften en begeerten, dat ze geen tijd hadden voor iets anders.

De bijeenkomsten waren schrikbarend slecht bezocht, soms twee of drie personen. Maar stukje bij beetje, na tientallen huiselijke bijeenkomsten en contacten werd er toch een kleine kern gevormd, die later van grote waarde bleek te zijn. Ons blad wordt nu gedrukt met een minimum-oplage van 5000 en van sommige nummers drukken we zelfs 15.000."

Enorm veel werk wordt er verzet in het eenvoudige huis van Mr. Gostick te Flesherton, Ont. Zijn vrouw en zes kinderen staan volkomen aan zijn zijde in deze "kruistocht", zoals hij het noemt, evenals zijn ouders. Het krantje brengt bij lange na niet genoeg op om de kosten te dekken. Daarom ging Mrs. Gostick haar oude beroep van onderwijzeres weer opnemen en in de avonduren, Zaterdagen en Holidays helpt ze haar man bij het klaarmaken en verzenden van "de krant".

Bij het kleine schrijfmachientje werd al spoedig een tweedehands stencilmachine aangeschaft. Een tafel kwam in de hoek van de voorkamer te staan, bedolven onder een berg papieren, en dat was wat men noemde "the shop". Naderhand verhuisde dit naar een slaapkamer boven, en nog weer later werd er een kamer bij het huis aangebouwd, om te dienen als "office".

De drukkerskosten waren tergend hoog. Toen begon Mr. Gostick met een "drive" om geld te verzamelen voor de aankoop van grotere machines en tegenwoordig staat een dochter "aan de pers" in eigen huis en een andere dochter verzorgt de machinale adressering. Vrienden uit verschillende landen sturen regelmatig hun giften en bijdragen en de zaak loopt.

☆

Wat drijft dit gezin, om met zoveel inspanning en opoffering dit werk te doen? Ron Gostick zegt er zelf dit van:

"More and more I came to realize that inasmuch as the free world was wrestling not against flesh and blood alone, but against super-human Satanic forces, only by calling upon the leadership and inspiration of God Almighty and His Son, Jesus Christ, could we hope to win final victory in this historic struggle.

This has been the guiding principle in our policy and conduct."

Het is een opmerkelijke stem, die we hier horen, een stem die maar weinig in Canada of elders gehoord wordt. Velen verslijten Mr. Gostick voor een fanatiekeling, een beetje vreemd, wat overdreven. Daardoor laat hij zich echter niet in het minst ontmoedigen; men heeft zulke dingen wel van grotere mensen gezegd. Zijn actie ontziet geen mens en is daarom zeker niet populair. Maar af en toe weet hij toch zo de snaar te treffen, dat hij via de kolommen van de dagbladen toegelaten wordt tot het hart van de natie, voor wier vrijheid hij niet alleen als soldaat gestreden heeft, maar ook als burger waakzaam blijft.

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Bowmanville Ont. J. A. Quartel te Wyoming, Ont.

Tweetal te Jarvis, Ont. J. Kooistra en J. Vriend.

Bedankt voor Port Arthur, Ont. J. Quartel te Wyoming, Ont.

HANEY and Pitt MEADOWS, B.C. — Our pastor, Rev. J. W. Postman is getting used to preaching in the Dutch language. We still have 3 services per month in that tongue. Each second Sunday, and also the fifth — if there is one — we have both services in the English language.

We don't see many newcomers from Holland right now, but a few families from other districts settled in our area and so our congregation is still growing. We are having Sunday School during the morning service; the only possibility to have a good turn-out.

The whole summer was nice and dry and we still have good weather. This may serve as information for those who take it for granted that we get more rain than sunshine here.

— Most of our societies started again on their winter work. The Ladies have their district meeting in the beginning of October and a conference in the latter part of this month.

On September 18 we were host for a conference of office bearers. There we enjoyed a good spirit of Christian fellowship. Rev. Jac. Hoogland of Langley was the speaker for the morning session and Mr. Bouma of Ladner introduced an interesting topic in the afternoon.

J. C.

* * *

WOODSTOCK, ONTARIO

Twee weken na de opening der school, schreef de kerkeraad een gemeente vergadering uit, met als voornaamste punt der bespreking: "Bouw van een nieuwe kerk." Deze vergadering werd op 24 September gehouden.

Rev. W. Feenstra, las na de gebruikelijke opening, Haggai 1, het bekende hoofdstuk waarin we o.a. lezen: "Is het voor U wel de tijd om in Uw weldoortimmerde huizen te wonen, terwijl dit huis verwoest ligt?"

Hierna deelde ds. mede, dat de kerkeraad niet met een uitgewerkt plan kwam voor kerkbouw, doch alleen een voorlopige bespreking.

Kerkbouw is zeer wenselijk ook voor de eer van onze God, welke recht heeft op onze liefde, waarvan het kerkgebouw ook een bewijs moet zijn.

Zijn toespraak, welke in duidelijkheid niets te wensen over liet, kwam in hoofdzaak hierop neer:

1. God versmaadt niet het schone en goede, Hij eist dat zelfs.
2. Het kerkgebouw moet ook een getuigenis zijn bij de Canadezen en nuttig voor evangelisatie.
3. Ook voor onze eigen mensen is een goede kerk gewenst.
4. Het is noodzakelijk dat er meer ruimte komt, want de kerk is te klein geworden.

De baby room is veel te klein, waardoor verschillende ouders genoodzaakt zijn de kinderen thuis te laten, waardoor ook een hunner thuis moet blijven.

Ook de verenigingen hebben gebrek aan ruimte.

De school staat er, waarvoor we zeer dankbaar zijn.

Nu is het de geschikte tijd om een kerk te bouwen.

Na een bespreking, welke volgde, verklaarden 78 van de aanwezige personen in principe voor bouw van een nieuwe kerk te zijn, slechts 4 stemden niet voor.

De kerkeraad zal een paar commissie's benoemen, om de zaak verder uit te werken; een rondgang door de gemeente te houden en met uitgewerkte voorstellen te komen.

Ds. Feenstra sprak hierna een kort slotwoord; dankte allen voor de opkomst en goede samenwerking, waarna op zijn verzoek br. C. Feijen deze vergadering sloot met dank aan God.

B. Z.

"KERK-DECLAMATOR"

De heer J. De Vries, "Kerkdeclamator" te Wormer, Ndl. vertoeft tijdelijk in Canada en is genegen, avonden te verzorgen in verschillende plaatsen en medewerking te verlenen aan gemeentevergaderingen en andere door-deweekse bijenkomsten. Zijn adres is J. De Vries, % Mr. W. Poel RR 2, Holland Landing, Ont.

REFORMED CHURCH

DRAYTON. - Nadat de gemeente van de Reformed Church in America alhier ongeveer een jaar vacant is geweest, werd op Vrijdag 4 September Ds. J. F. Hoekstra bevestigd als predikant. Het nieuwe kerkgebouw was geheel gevuld, toen de plechtigheid begon onder leiding van Ds. Clarence Hesselink, voorzitter van de classis. Ds. Moerman uit Galt opende met Schriftlezing en gebed. De bevestigingspreek werd gehouden door Ds. J. Van Kuiken te Toronto, waarna verschillende sprekers het woord tot predikant en gemeente richtten.

De intrede had plaats op Zondag 6 September met als tekst Psalm 34 : 4 "Maakt de Here met mij groot, en laat ons Zijn Naam tezamen verhogen".

STRATHROY. - De Hope Reformed Church te Strathroy ontving op Dinsdag 8 September haar eerste predikant in de persoon van Ds. T. Hoogerwaard, overgekomen van de United Church te Sebright, Ont. De bevestiging geschiedde in een dienst o.l.v. Ds. A. Newhouse te Grand Rapids. Ds. R. Van Farowe, die drie jaren de gemeenten Exeter en Strathroy gediend heeft, preekte over "Het doel van de kerk" Ef. 4 : 1—16. De bevestigde predikant werd toegesproken door Ds. H. Fikse te London en de gemeente door Ds. J. Blaauw namens de Board of Domestic Missions. De intrede had plaats op Zondag 13 September met een preeen predikatie naar aanleiding van Hand. 10 : 33b.

TORONTO. - De gemeente van de Ref. Church in America alhier gaat zich splitsen en de nieuwe gemeente beschikt reeds over een kerk met een capaciteit van ongeveer 200 zitplaatsen, zo meldt Pioneer. De Second Reformed Church of Toronto zal deze herfst nog geïnstitueerd worden.

MONARCH, Alta. - De Reformed Church alhier vierde in Augustus haar 50-jarig bestaan. Speciale herdenkingsplechtigheden werden gehouden, waarin met dankbaarheid werd gewaagd van het werk des Heren in deze gemeente. Het ledental omvat thans ongeveer 45 gezinnen.

CHATHAM. - De First Reformed Church of Chatham, Ont. hoopt haar tienjarig bestaan te herdenken in een speciale bijeenkomst op Maandag 12 October a.s.

Around the World

GIDEON BIBLES IN SWEDEN

Olof Bjorlund, the national secretary of the Swedish Gideons, said the Stockholm camp has been placing red-covered Bibles during the past two years. He explained that most Swedish families have black-covered Scriptures and do not read them, but when they find a red-covered Bible in a hotel they say: this is something new, so they open and read it.

YOUTH VERSION OF N.T. IN NORWAY

The recent publication of a new revised translation of the New Testament — called the "Youth Version" — is being eagerly received by youths who frequently had said "the Bible is for the old men. We don't understand it." The language has been brought up to date in the new version, and it is hoped a similiar revision of the Old Testament can be completed very soon.

STUDIES KING UZZIAH'S IRRIGATION SYSTEM

An engineer at the Hebrew University in Jerusalem has set out to prove that there was a remarkable irrigation system in the arid hill country of Judea seven centuries before the birth of Christ, as described in II Chronicles 26:10.

Professor Michael Evenari, his wife, and a dozen hearty pioneers plan to try farming in the Negev highland this fall, following king Uzziah's plan. Seven terraces have been built around heaps of stones which have existed more than 1,200 years on a four acres area, with spillways to carry and hold the winter rains in huge cisterns. Israelis are watching the experiment closely, some with skepticism, others with high hopes.

Na de Zomer

De vacanties zijn weer voorbij, en in vele kerken voelt men zich weer tevreden nu de dominee weer teruggekeerd is van de 'beach' en iedere Zondag zijn plaats op de kansel weer inneemt.

Veel vacante kerken echter, en gemeenten waar men nog geen eigen predikant heeft, voelen zich zo mogelijk nog 'vacanter' dan voor de vacanties. Immers, de studenten van Calvin Seminary zijn weer naar Grand Rapids getogen om hun studies te hervatten, en hebben op de plaatsen waar zij hun 'Summer Field Work' hebben verricht, een zekere leegte achtergelaten. Op de meeste van die plaatsen ziet men zich nu weer geplaatst voor de moeilijke taak van veel preeklezen en naar leespreken te moeten luisteren, en in vele gevallen van het onderwijzen van de jeugd.

Niettemin kan men in vele gemeenten op een goede periode terug zien en is men dankbaar voor de mogelijkheid om op deze manier voor een tijdlang een vacante plaats bezet te zien; terwijl de enthousiaste activiteit van vele onzer toekomstige herders veelal ten zeerste op prijs gesteld is.

Deze zomer mochten wij hier in Campbellford student Alvin Beukema hebben voor een periode van tien weken.

Als eerste-jaars student heeft heeft Mr. Beukema zich uitstekend van zijn taak gekweten, en de gemeente heeft iedere Zondag met genoegen twee preken van hem kunnen beluisteren. Door serieuze studie heeft hij getracht om 's Zondags God's Woord aan zijn volk te verkondigen, en al zijn onze studenten dan nog geen Dienaren des Woords in de volle zin, toch mogen wij vertrouwen dat de Heere ook door hun werk Zijn gemeenten wil bouwen en het geloof van Zijn volk wil versterken.

Alle gezinnen in de gemeente werden bezocht en ook hierdoor werd ongetwijfeld het kerkelijk besef versterkt.

Evenals vorig jaar, werd ook nu weer een Daily Vacation Bible School georganiseerd, die ditmaal in de Town-hall in Hastings werd gehouden. Mr. Beukema had hiervoor de hulp van zijn verloofde, Miss J. Van Harmelen en een lid der gemeente, Mrs. H. Ensing. Verscheidene mijlen moesten elke dag worden gereden om de kinderen te halen en weer thuis te brengen. In drie klassen verdeeld, hebben zij met zijn drieen een veertigtal kinderen (waarvan de helft niet behoorden tot onze gemeente) onderwezen, en de resultaten waren zodanig dat de kinderen niet alleen enthousiast waren, maar ook inderdaad iets geleerd hadden uit God's Woord. Tijdens een 'closing-program' dat op een Zondag na de morgendienst werd gegeven, is dit goed gebleken.

Zo is ook hier het zaad van het Woord Gods gezaaid in jonge harten, niet alleen van verbondskinderen, maar ook van anderen (naar wij menen) en wij hopen dat het eens zal ontspruiten en vruchten zal dragen.

Nu zien wij weer uit naar een volgende zomervacantie, en hopen dat ook hier aan de Trent-River eens een kerk zal zijn die de zorgen en moeiten van een kleine gemeente niet kent, maar alleen maar 'grote' zorgen heeft.

Campbellford, Ont. H. K.

DOKTERS VLUCHTEN NAAR HET WESTEN

De communistische regering van de Oost Duitse Republiek heeft openlijk een tekort aan dokters toegegeven, tengevolge van het feit, dat vele dokters de grens over trekken om zich in het vrije Westen te vestigen. Er is thans in West Duitsland een dokter op elke 700 personen, terwijl de verhouding in Oost Duitsland 1 op 1700 is. De Oost Duitse minister van gezondheid Max Sefrin beschuldigd de westelijke zone, dat er propaganda gemaakt wordt onder de dokters om naar de West te gaan, teneinde daarmee de situatie in Oost Duitsland onmogelijk te maken. De enige oplossing die de communisten thans schijnen te zien is import van dokters uit andere communistische landen.

ON YOUR WAY

A CALL TO THANKSGIVING

O give thanks unto the Lord, for he is good: for his mercy endureth forever.
Oh that men would praise the Lord for his goodness, and for his wonderful works to the children of men.

Psalm 107:1,8.

On Monday we will celebrate Thanksgiving Day in Canada. It will likely be a little early for the farmers in the west where bad weather has hampered harvest operations, but we will have reasons for gratitude none-the-less. Canada, richtly endowed by its Creator, continues to be blessed by His kind providence. October 12, is a day for the peoples of Canada to raise their eyes to a merciful God in genuine thanksgiving.

That we are called to thanksgiving by our Government through an act of Parliament is reason for gratitude itself, but it does not really define the nature of our thanksgiving. The Holy Scripture must do that for us. Psalm 107 is a wonderful guide to thanksgiving in every area of blessing and therefore also for our blessings in the natural realm.

Verse 1 is an universal call to thanksgiving. "O give thanks to the Lord for he is good". The implication is that God is good to all men and to all things, so good that every living creature ought to express his gratitude. What we have and what we are is from a good God. His goodness flows forth from his compassion for his creatures who lie in the midst of trials and suffering, in the midst of death. " . . . for his mercy endureth forever". Each year that passes reveals the mercy of God who knows the need of all his creatures. Therefore, we *know* him, in and through our Lord Jesus Christ, will praise his holy Name and thank him for every good gift.

Coupled with this is a most fervent wish and prayer. "Oh that men would praise him for his goodness, and for his wonderful works to the children of men". This comes from a realization that those who really give him thanks are few indeed. There is a danger here, of which we should beware, that noting the ingratitude of men lead us to loosing ourselves in an extensive and intensive criticism of our countrymen on this festive day. The painting of a grotesquely evil picture is often, I fear, a psychological mechanism employed to make us feel good ourselves. The awareness of ingratitude must lead us first to our own bosom, and then to fervent prayer for ourselves and for our contrymen: "Oh that men, we, would praise the Lord for his goodness, and for his wonderful works to the children of men". Such fervent prayer will lead us to doing much more in the way of bringing our neighbors to seeing the way of true thanksgiving, that which is in and through our Savior.

P. S. Consistories holding evening services on Thanksgiving Day should consider a morning service so that the spirit of thanksgiving may permeate the whole day. It is worth trying.

T. E. Hofman

Zondag 4 Oct. behaagde het de Heere van ons weg te nemen, door een droevig ongeval, onze zoon en broer

JOSEPH BETTE,

in de jeugdige leeftijd van 15 jaar.

Vertrouwende op de verbondsbelofte is ons dat tot rijke troost.

W. J. Diesveld.
J. Diesveld— Wagemans.
Leen - Riet en kinderen.
Rudolf Bette.
Guustaaf Bette.
Josephine Bette.
Billy Diesveld.
Janny Diesveld.
Roy Diesveld..

Meaford, Ontario.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met dank aan God en grote blijdschap geven we U kennis van de geboorte van een welgeschapen dochtertje en zusje, die wij

ELIZABETH BERNICE

noemen.

B. Bolt.
H. Bolt—Piers.
John.
Clarence Ralph.
Ann Elizabeth.

Ladner, B.C., Box 534.
25 September 1959.

Wanted:

WOMAN

for general house work to live in with private room. Must be fond of children. Good wages and working conditions. Located in Forest Hill, Toronto. Call collect Mrs. Rigby, HU 1-8016 Toronto, or write box 1253, % Calvinist-Contact, box 312, Stn. B, Hamilton, Ont.

FARMS

95 ACRES on # 3 Highway near Chr. Ref. Church, 8 room brick house and large barn. Very fertile soil. Price $ 17,900.00, only $ 3000.00 down.

163 ACRES near Dunnville and Chr. Ref. Church, 13 acres in bush, rest in workable land. Private gas well. Price $ 16,000.00 and $ 6,000.00 down.

175 ACRE Dairy farm, fully equipped with 2 houses and 50 head of purebred Holstein cows with big milk income, asking $ 56,000.00 and $ 17,000.00 cash down.

MARTIN DEVOS
REAL ESTATE AND INSURANCE
DUNNVILLE, ONT.
Phone: Office 671, Res. 552
Salesman:
John McCombs, Res. 27R28.

Voor inlichtingen t.a.v. goede farms en werkgelegenheid in Dunnville en omgeving schrijf naar de Fieldman: A. Haverkamp, R.R. # 9, Dunnville, Ont.

Young People Societies
Order your books now at
Kuntz & VandeRiet Books
P.O. BOX 241, WESTON, ONT.
Ask for catalogue!

---

130 Acre Dairy Farm

Deze farm is in de buurt van Boston, Ont. Het is eerste klas grond. Best huis met alle gemakken. Goede barns. Bulk cooler, tractor, enz. enz. Holstein vee. Melkcontract. Het land is tilled. Vraagprijs $ 39,000.00 met een down van $ 15,000.00.

97 ACRE FARM

Groot huis en barns. Wat machinerie. Weduwe moet verkopen. Kleigrond ,dicht bij Cayuga aan Highway # 3. Vraagprijs $ 21,000.00 met een goed down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

You are invited to attend a

BAZAAR

which will be held in the Recration Hall behind the High School in

Aylmer, Ont.

on Friday evening, October 16th, and Saturday, October 17th.
Come and join us for a good time.

GEOPEND:

MOUNTAIN SHOE REPAIR
hoek Upper Sherman Ave. en Brucedale,
Hamilton, Ont.
Open dagelijks van 8.30 v.m. tot 6 n.m.
EERSTE KLAS VAKWERK tegen BILLIJKE PRIJZEN

VOOR ÉÉN CENT

kunt U uren van comfort en gemak kopen

Met electriciteit ter waarde van slechts één cent kunt U 12 uur gebruik maken van een electrische deken,
of
voedsel vers houden in een ijskast gedurende 17 uren,
of
een automatische electrische wasmachine 1¾ uur gebruiken.

Voorbeelden bij het dozijn:

ELECTRICITEIT DOET ZO VEEL . . . KOST ZO WEINIG!

Woman wanted for Housework

Wages $ 100.00 per month plus room and board. Good living conditions in modern Farm Home - no small children.

Mrs. J. E. Houck, Phone Brampton GL 1-3966 or write: R.R. # 6, Brampton, Ont.

Voor dat U een huis koopt of laat bouwen, Stelt U dan eerst in verbinding met

NIAGARA BUILDERS
LTD.
N.H.A. & CUSTOM BUILT HOMES
GENERAL CONTRACTING

Degelijke constructie, prima afwerking door eerste klas vakui met het beste materiaal beschikbaar. Lage downpayments. Vele verschillende modellen in aanbouw en te bezichtigen.
Inlichtingen bij: E. Langendoen
7 Lakeview St. Catharines, Ont. WE 4-1801

Wanted:

BRICKLAYERS and CARPENTERS

with no less than 4 years Canadian experience.

Apply by letter to

Basel Hogendoorn, Contractor
111 Mississaga Street West, ORILLIA, Ont.

CHURCH - LIBRARIES
Order your books now at
Kuntz & VandeRiet Books
P.O. BOX 241, WESTON, ONT.
Ask for catalogue!

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van, Stake, Dump en Platformtrucks.
RO 2-7445
44 GLENWOOD AVE., TORONTO

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
804 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

FOR HOUSES, Investment Properties, Building Lots and Farms
in or near
TORONTO
see or write
HARRY SNOOK
with
Harvey Keith, Realtor
181 Eglinton Ave. East
HU 7-3333 or HI 7-1417

ORGELHANDEL W. BRAAM
is verplaatst van
62 Main St., Acton naar
15 QUEEN STREET, GEORGETOWN, ONT.
Phone TR 7-9764.
Momenteel voorradig
5-SPELS ORGEL
met electr. windvoorziening.

$ 3,000.— DOWN

Zeer mooie fruitfarm, groot 15 acres met alle benodigde machinerieën. De eigenares is weduwe en kan het werk niet meer volhouden. Er is een uitstekend onderhouden huis, voorzien van badkamer, warm en koud stromend water en pakplaats en garage, aan het huis gebouwd. Eerste hypotheek beschikbaar tegen 6% met betalingen van $ 1.500,— per jaar, rente en aflossing inbegrepen. Prijs $ 18.000,—.

Uitstekende gelegenheid voor een vakman om voor zichzelf te beginnen.

KRAAIJ AND SCHRIEL. REALTORS
29¼ King Street. St. Catharines, Ont.
Tel.: WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563

FARMS FARMS

195 ACRES, gelegen in een der meest schilderachtige streken van de Niagara Peninsula. Er is bijna 100 acres bewerkbaar, sandy loam, en de rest is licht heuvelachtig weiland met twee stromende valleien en twee natuurlijke watervallen en wat bosland. Er zijn grote schuren met 14 melkkoeien en 4 stuks jongvee, er is wat machinerie, 2 extra huizen en een 12 kamer gemoderniseerd huis voor eigenaar. De vraagprijs is $ 33,000, maar ieder redelijk offer, zowel voor downpayment als voor volle prijs, zal met de meeste aandacht overwogen worden (en waarschijnlijk aanvaard worden). De eigenaar is ook genegen de afbetalingen te regelen naar koper's mogelijkheden.

1 ACRE, gelegen naast Christian School en Kerk. Greenhouse en groot 7 kamer huis met centrale verwarming en alle verdere gemakken. Er zijn 2 bouwlots naast het huis, die ook gebruikt kunnen worden voor het opbouwen van gelijk welke handelszaak of voor het uitbreiden van het bestaande tuindersbedrijf. Vraagprijs $ 18,000, downpayment niet van bijzonder belang voor geschikte koper.

Contact: Medard Verdegem
3 Benson Drive, St. Catharines, Ont. - Phone WE 4-1948
S. D. Costen & Co. Ltd.
24 King Street, St. Catharines - Ph. MU 5-5447

JOHN BROEKSTRA
Watchmaker
GRIMSBY, ONT.
Phone WH 5-5611 and WH 5-5712

H. KREEFT
Certified Public Accountant
Licensed Municipal Auditor
968 Exmouth Street,
ED 7-8559
SARNIA, ONTARIO

VAN DELFT'S BOOKHOUSE
For
Sunday School Supplies
Large variety reward tickets, attendance cards and stars, texts and books.
Ask for catalogue.
1959 Yearbook
still available @ $ 1.25 postpaid.
223 Hess Street South,
HAMILTON, ONT.

WEDERVERKOPERS

WINTERTIJD IS ROOKWORSTTIJD

Wilt U prima kwaliteit Rookworst, Metworst, Boterhamworst, Lunchworst, Rookvlees enz., gesneden of aan stuk, dan is

HOPMAN
"de Hollandse Slager",
5 Emma St., CHATHAM (Ont.),
Uw adres.
Postbox 612 - Tel. EL 2-0740

Zoekt U een Huis?
Zie
JAN STRUIK
Vertegenwoordiger van
KEN WILES - TORONTO
CH 6-3998